

Okolicznościowy

MIESIĘCZNIK NR 6 (136)
WYDANIE SPECJALNE
WRZESIEŃ 2020
ISSN 1689-7218
www.gminazamosc.pl

BIULETYN

SAMORZĄDU GMINY ZAMOŚĆ

1990 - 2020

Gmina Zamość obchodzi
Jubileusz 30-lecia
Samorządów Gminnych
w Polsce

100-lecie

URODZIN PATRONA SZKOŁY

SZKOŁA PODSTAWOWA IM. JANA PAWŁA II W PŁOSKIM

Mamy zaszczyt oddać w Państwa ręce wyjątkowe wydawnictwo w całości poświęcone jubileuszowi setnej rocznicy urodzin naszego szlachetnego Patrona — Papieża Jana Pawła II. A wszystko zaczęło się bardzo dawno temu, bowiem Szkoła Podstawowa w Płoskiem ma wielobarwną, bogatą i długą, bo już ponad stuletnią historię. W jej murach naukę pobierało wiele pokoleń.

Odchodząc, uczniowie zabierali ze sobą wszystko to, co najcenniejsze: wiedzę, umiejętności i wartości, by w przyszłości móc zbudować swoje własne życie na solidnych fundamentach. Wśród naszych absolwentów są również tacy, których życie osobiste i zawodowe splotło się ze szkołą. Przekazują oni swoje doświadczenia następnym pokoleniom uczniów.

Z okazji jubileuszu pragniemy przybliżyć Państwu osobę Patrona, najciekawsze aspekty istnienia szkoły oraz historię budowania naszej szkolnej tradycji.

Dyrekcja i Pracownicy Szkoły Podstawowej im. Papieża Jana Pawła II w Płoskiem

Niniejsze wydawnictwo powstało dzięki życzliwości całej społeczności szkolnej oraz mieszkańców Płoskiego i okolicznych wsi.

Na okładce str. 1 i 2: nowy pomnik św. Jana Pawła II na terenie Szkoły Podstawowej w Płoskiem.
Poświęcenie i uroczyste odsłonięcie pomnika miało miejsce 21.09.2020 r.

Wydawca: Gmina Zamość i Gminny Ośrodek Kultury Gminy Zamość z/s w Wysokiem

STO LAT ŚWIATŁA

Rok 2020 przyniósł rocznicę stulecia urodzin patrona szkoły w Płoskiem. To rok, w którym musimy zmienić własne spojrzenie na rzeczywistość. Są jednak wartości trwałe. Wartości, których nie zmiecie czas, trudności, choroby, ani nic. Dziś chcielibyśmy przypomnieć postać Jana Pawła II – człowieka, który stał się inspiracją, wzorem i źródłem takich właśnie wartości uniwersalnych. Który stał się światłem.

HISTORIA PŁOSKIEGO

...oto moje miejsce na Ziemi, mój dom, moje gniazdo...

W 1983 roku Papież przybył do Polski, wysiadł z samolotu i ucałował ziemię ojczystą. Mówił później o tym: „Pocałunek złożony na ziemi polskiej ma dla mnie sens szczególny. Jest to jakby pocałunek złożony na rękach matki – albowiem Ojczyzna jest naszą matką ziemską. Polska jest matką szczególną. Niełatwe są jej dzieje, zwłaszcza na przestrzeni ostatnich stuleci. Jest matką, która wiele przecierpiła i wciąż na nowo cierpi. Dlatego też ma prawo do miłości szczególnej”.

Według Jana Pawła II umiłowanie tego, co ojczyste, oznacza umiłowanie historii, tradycji, języka czy samego krajobrazu ojczystego. Tak więc Ojczyzna to ludzie i łączące ich więzi; ludzie, których drogi życia są często różne, ale mimo wszystko czują się solidarni pochodzeniem. Płoskie – nasza mała ojczyzna.

Płoskie – wieś, której nazwa pochodzi od nazwy topograficznej, tj. od płaskiego terenu w tzw. Padole Zamojskim. Pierwsza wzmianka o wsi Płoskie jako *Ploskye*, znajduje się w 1398 r. w akcie darowizny dóbr włości szczebrzeszyńskiej Dymitra z Goraja na rzecz brataników i synów Iwonii z Klecia. Wieś Płoskie już dawniej była dość rozległa, liczyła łącznie 18 łanów (ok. 300 ha) gruntów uprawnych.

Tworzy ją kilka kolonii, oddalonych od głównej drogi. Ten sam rejestr wymieniał we wsi również folwark, karczmę, browar, winiarnię i cerkiew prawosławną. Do dziś zachował się folwark powstały w XIX wieku, którego budynki gospodarcze projektował ordynacki architekt J.A. Szymański (obecnie dom opieki dla osób starszych). Najcenniejszym obiektem zabytkowym w Płoskiem jest dawna siedziba dzierżawcy folwarku ordynackiego. Jest to budowla murowana z cegły, z oryginalną okrągłą basztą, przez społeczność wsi zwana „Zameczkiem”, którą otacza rozległy park posiadający regularnie przecinające się aleje. Rozległa wieś ma w swoich granicach również zabytkowy cmentarz leśny z okresu I wojny światowej, na którym w 25 ziemnych mogiłach pochowano żołnierzy rosyjskich i austriackich. Innym zabytkiem jest budynek szkoły powstałej w dwudziestoleciu międzywojennym.

HISTORIA – SZKOŁY

„Wy macie przenieść ku przyszłości to całe olbrzymie doświadczenie dziejów, któremu na imię Polska. [...] Z tego trudnego doświadczenia [...] można wydobyć lepszą przyszłość, ale tylko pod warunkiem uczciwości, trzeźwości, wiary, wolności ducha i siły przekonania”.

Początki szkoły w Płoskiem to przełom lat 1905/1906. Wówczas działa tu szkoła cerkiewna, w której po rosyjsku nauczał jeden nauczyciel. Nauka w tej szkole rozpoczynała się w listopadzie, a kończyła w lutym. Wybuch II wojny światowej niszczy dorobek polskiej szkoły. W 1940/41 zajęcia w szkole jeszcze się odbywają, ale w 1942 roku władze okupacyjne przenoszą szkołę do prywatnego pomieszczenia, a w budynku szkolnym urządzają mieszkanie dla niemieckich urzędników. Na skutek prześladowań i wysiedleń szkoła zostaje zamknięta, a jej dobytek ulega zniszczeniu.

Powrotowi do nauczania publicznego może przyświecać przesłanie papieskie: *“Drodzy uczniowie! Szanujcie szkołę! Wróćcie do niej z radością; uważajcie naukę za wielki dar, który jest waszym podstawowym prawem i, oczywiście, zarazem obowiązkiem. Myślcie o wszystkich waszych rówieśnikach w wielu krajach świata, którzy nie mają dostępu do edukacji. Analfabetyzm to plaga i ogromna „bariera”, która pojawiła się równoległe z głodem i innymi rodzajami nędzy. Analfabetyzm to nie tylko jeden z aspektów spornej kwestii życia ekonomicznego i politycznego, ale i prawdziwej godności ludzkiego istnienia.”*

W roku 1945 Stanisław Przełucki, kierownik szkoły, rozpoczyna jej organizację od początku. Szkoła jest 6-klasowa. Z kierownikiem pracuje w niej trójka nauczycieli. W 1946 roku wprowadzono system 7-klasowy. Od roku szkolnego 1974/75 szkoła należy do Gminnej Szkoły Zbiorczej nr 1 w Zamościu. Kolejny rok szkolny rozpoczął się z bardzo dużą ilością nowych dzieci, co przyczyniło się do przekształcenia ogniska przedszkolnego w oddział przedszkolny.

W latach 80-tych Szkoła Podstawowa w Płoskiem była już szkołą zbiorczą, którą tworzyły szkoła w Zawadzie i szkoła w Siedliskach. Rok szkolny 1981/82 obfitował w wiele wydarzeń społecznych i politycznych. Ze szkoły zbiorczej odłączono Szkołę Filialną w Zawadzie, która stała się samodzielną placówką. Rok szkolny 1984/85 to z kolei zmiana nazwy na Podstawową Szkołę w Płoskiem.

W roku szkolnym 1999/2000 Uchwałą Rady Gminy Zamość w budynkach szkoły w Płoskiem powstaje Gimnazjum, obejmujące zasięgiem trzy miejscowości: Płoskie, Siedliska i Zawadę. Warunki lokalowe są trudne, gdyż Gimnazjum ma lekcje w dwóch budynkach Szkoły Podstawowej, co powoduje brak sal lekcyjnych i wymusza zmianowość. W związku z niewystarczającą bazą lokalową, przy dużym zaangażowaniu Radnych wsi Płoskie oraz Rady Rodziców, został wykonany plan rozbudowy szkoły w Płoskiem. Dnia 2 sierpnia 2002 roku odbyła się uroczystość wmurowania kamienia węgielnego pod mury nowej szkoły.

Uchwałą Rady Gminy Zamość z dnia 6 czerwca 2002 r. powstał Zespół Szkół w Płoskiem, w skład którego weszły Szkoła Podstawo-

wa w Płoskiem i Gimnazjum w Płoskiem. Obowiązek szkolnym realizuje wówczas 171 uczniów podstawówki i 103 gimnazjalistów.

1 września 2006 r. szkoła w Płoskiem obchodziła 100-lecie powstania. Obchody jubileuszowe rozpoczęła Msza św. przed budynkiem szkoły, na której zgromadzili się licznie goście, m.in. Wójt Gminy Zamość Ryszard Gliwiński z Zastępcą Stanisławem Grzeško, Senator RP Jerzy Chróścikowski, Poseł RP Sławomir Zawisłak, Przewodniczący Rady Gminy Zamość Kazimierz Skiba, Radny Leszek Stankiewicz, Marian Szostak – Z-ca dyr Kuratorium Oświaty Delegatury w Zamościu, Krystyna Sawicka – starszy wizytator Kuratorium Oświaty Delegatury w Zamościu, Zenon Łata – Przewodniczący Rady Rodziców, Halina Urban – ówczesna dyrektor szkoły w Płoskiem, dyrektorzy szkół Gminy Zamość wraz z pocztami sztandarowymi, nauczyciele emerytowani, absolwenci szkoły oraz cała społeczność szkolna.

ŻYCIORYS PATRONA

„Stupor mundi et immutator mirabilis” (podziwienie świata i cudowny odnowiciel)

Początki

Karol Józef Wojtyła urodził się 18 maja 1920 roku w Wadowicach (niedaleko Krakowa) jako drugi syn Karola Wojtyły i Emilii z Kaczorowskich. Wojtyłowie byli bardzo religijną rodziną i żyli skromnie. Ojciec, porucznik, był urzędnikiem administracji wojskowej. Matka zajmowała się wychowaniem dzieci, domem, dorywczo była szwaczką. O wiele starszy brat przyszłego Papieża studiował medycynę i został lekarzem. Wojtyłowie mieli jeszcze jedno dziecko – Olgę, która zmarła 16 godzin po urodzeniu 7 lipca 1916 roku. W dzieciństwie Karola nazywano Lolek. Był chłopcem utalentowanym i wysportowanym. Regularnie grał w piłkę nożną oraz jeździł na nartach. Bardzo ważnym elementem życia Karola były wycieczki krajoznawcze, a także spacerunki po okolicy Wadowic. W większości wycieczek towarzyszył mu ojciec. Gdy Karol miał 9 lat zmarła mu matka. Po pogrzebie ojciec zabrał synów do Sanktuarium Maryjnego w Kalwarii Zebrzydowskiej, do którego przyszły Papież często powracał. Trzy lata później zmarł jego brat Edmund, który już jako lekarz zaraził się od pacjentki szkarlatyną w szpitalu w Bielsku-Białej. Obie te tragedie rodziny Wojtyłów tak oto opisują uczniowie w jednym z pierwszych szkolnych konkursów poetyckich:

“Bóg postanowił zesać go na świat

To było jego pierwsze powołanie

Cieszyli się wszyscy; rodzice i brat

Gdy wyszli mu na spotkanie.

Chłopiec dorastał, mijały lata

Zostali z ojcem sami

Stracił swą matkę, starszego brata

Poddał się pod opiekę Najświętszej Pani.”

W 1930 r. 10-letni Karol rozpoczął naukę w I Państwowym Gimnazjum Męskim im. Marcina Wadowity w Wadowicach. W pierwszej klasie wstąpił do kółka ministranckiego prowadzonego tu przez ks. Kazimierza Figlewicza. To właśnie w gimnazjum okazało się, że Karol ma talent pisarski i aktorski. Po maturze w 1938 r. zaczęło się studiowanie w Krakowie. Karol Wojtyła rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim i wraz z ojcem przeprowadził się do Krakowa. Zamieszkali przy ul. Tynieckiej 10 w dwóch pokojach sutereny.

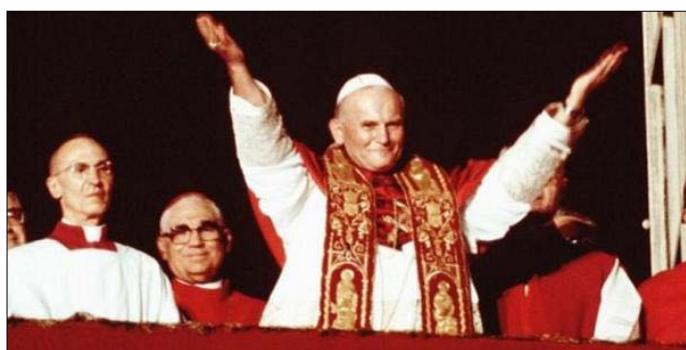
Czas wojny

Już 6 dni po napaści Niemiec na Polskę wojska hitlerowskie wkroczyły do Krakowa. W wyniku *Sonderaktion Krakau* dnia 6 listopada 1939 r. zamknięto Uniwersytet Jagielloński, a profesorów wywieziono do obozu Sachsenhausen. Karol znalazł pracę w Zakładach Chemicznych „Solvay” w Borku Fałęckim. Ciężka praca w kamieniołomach dawała względne bezpieczeństwo, gdyż Niemcy uznawali zakład za potrzebny. W 1941 r. zachorował ojciec. Gdy 18 lutego Karol wrócił do domu, zastał swego tatę martwego. Ta śmierć nim wstrząsnęła. Karola Wojtyłę seniora pochowano na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Osamotniony Karol zamieszkał u państwa Kydryńskich, którzy ofiarowali mu swoją pomoc i wsparcie. W 1942 r. młody Wojtyła wstępuje do tajnego seminarium duchownego. Sytuacja w Krakowie zmienia się na gorsze na początku sierpnia 1944 r., gdy Niemcy przeprowadzają masowe łapanie, aby uniknąć wybuchu powstania ludności Krakowa. Klerycy unikają tego losu. Dzięki arcybiskupowi Sapiesze znaleźli oni schronienie w pałacu biskupim. 18 stycznia 1945 r. do Krakowa wkroczyły wojska sowieckie.

W służbie Kościołowi i ludziom

Po II wojnie światowej, w sierpniu 1946 r., Karol Wojtyła ukończył celująco 4-letnie studia teologiczne. 1 listopada z rąk kardynała Sapiemy otrzymał święcenia kapłańskie, a 15 listopada udał się do Rzymu na studia. Po powrocie do kraju został skierowany do małopolskiej wsi Niegowić. Już tam zyskał sympatię wiernych, w szczególności młodzieży, dla której prowadził duszpasterstwo. Na przeprowadzane przez niego rekolekcje przychodziły setki osób. Jeździł z młodymi na pielgrzymki, wędrówki górskie i spływy kajakowe. Studenci, skupieni wokół księdza, a potem biskupa Wojtyły, tworzyli tzw. Środowisko, a do ich duszpasterza przyłączył przydomek „Wujek”. W lipcu 1958 r. nadeszła z Rzymu decyzja Piusa XII dotycząca powołania Wojtyły na biskupa pomocniczego archidiecezji. Mając 38 lat, Karol Wojtyła został najmłodszym polskim biskupem. Nowy krakowski biskup przyjął za dewizę słowa: „Totus Tuus” (Cały Twój), które oznaczały całkowite oddanie się w opiekę Maryi i poprzez nią Chrystusowi. Pozostały one także dewizą papieża Jana Pawła II. 26 czerwca 1967 roku papież Paweł VI mianował abp. Wojtyłę kardynałem. Mimo ciężających na nim obowiązków nie zaniedbywał Krakowa. Zorganizował sprawny system nauczania religii poza szkołą. 12 sierpnia kardynałowie Wyszyński i Wojtyła przybyli do Rzymu, by uczestniczyć w uroczystościach pogrzebowych Pawła VI, a następnie w konklawe, które miało wybrać jego następcę. 26 sierpnia nowym Papieżem został Albino Luciani, który przyjął imię Jana Pawła I. Niestety, nie dane mu było długo sprawować papieską powinność. Zmarł już 28 września tego samego roku. 4 października odbył się pogrzeb, a po nim nastąpił okres żałoby oraz kolejne konklawe. Głosowanie, przeprowadzone 16 października 1978 r. wskazało Karola Wojtyłę na nowego Papieża. O godzinie 18:18 nad Kaplicą Sykstyńską uniósł się biały dym, wywołując okrzyki radości wiernych, zgromadzonych na placu św. Piotra. Wybór przerwał wielowiekową tradycję powoływania na Tron Piotrowy duchownych włoskich. Tydzień później odbyła się inauguracja pontyfikatu. W czasie homilii Papież Polak wypowiedział słynne słowa: „Nie lękajcie się! Otwórzcie drzwi Chrystusowi”.

Pontyfikat Jana Pawła II trwał 26 lat i 5 miesięcy (to trzeci pod względem długości w historii). Papież Polak wprowadził Kościół w nowe tysiąclecie, przyczynił się do obalenia systemu komunistycznego, podróżował z orędziem pokoju po całym świecie, bronił praw rodziny i dzieci nienarodzonych, troszczył się o ubogich, chorych i starszych, zainicjował Światowe Dni Młodzieży, ogłosił nowy Kodeks Prawa Kanonicznego oraz Katechizm Kościoła Katolickiego, zawierzył cały świat Matce Bożej oraz Bożemu Miłosierdziu, spotykał się z wyznawcami różnych wyznań i religii. Odbył 104 zagraniczne podróże apostolskie (odwiedził 129 narodów), 146 podróży na terytorium Włoch (poza Rzym i Castel Gandolfo), 748 wizyt w Rzymie i diecezji rzymskiej oraz w Castel Gandolfo.

Opublikował liczne dokumenty: 14 encyklik, 14 adhortacji apostolskich, 11 konstytucji apostolskich, 45 listów apostolskich, 31 Motu Proprio. Ponadto, w czasie podróży apostolskich miał 3288 zaplanowanych przemówień. Beatyfikował 1338 i kanonizował 482 osoby z całego świata. Zainicjował też ważne dla nauczycieli, wychowawców i uczniów wydarzenia, np. Światowe Dni Młodzieży – to z młodzieżą wiązał nadzieję na przyszłość, na lepsze jutro – zwracał się do niej tymi słowami podczas pielgrzymki do Meksyku: *“Przygotujcie się do życia poważnie i starannie. Pamiętajcie zawsze, że jedynie wtedy, gdy oprzecie się – jak mówi święty Paweł – na jedynym fundamencie, jakim jest Jezus Chrystus, potrafcie zbudować coś prawdziwie wielkiego i trwałego. Z żywotnością właściwą waszemu wiekowi, ze szlachetnym entuzjazmem młodych serc, podążycie na spotkanie z Chrystusem. Jedynie On jest rozwiązaniem wszystkich waszych problemów. Jedynie on jest drogą, prawdą, życiem; prawdziwym zbawieniem świata i jedyną nadzieją ludzkości.”*

Papież – pielgrzym

Jan Paweł II odbył osiem podróży do Ojczyzny. Pierwsza jego pielgrzymka do Polski zaczęła się 2 czerwca 1979 r. Zbiegła się ona w czasie z obchodami 900. rocznicy męczeńskiej śmierci św. Stanisława. Wówczas Papież wypowiedział na pl. Zwycięstwa w Warszawie (obecnie plac Piłsudskiego), pamiętne słowa: *„Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi, tej ziemi”*. Przesłanie drugiej pielgrzymki do Polski w roku 1991, już po zmianie ustrojowej, Jan Paweł II oparł na Dekalogu. Napominał rodaków, by dobrze korzystali z odzyskanej wolności. Wówczas Papież brał udział w Światowych Dniach Młodzieży, które odbywały się terminie 1–15 sierpnia.

W czasie licznych podróży zagranicznych Jan Paweł II często odwiedzał narody, które doświadczyły wojny. Dwukrotnie przemawiał w siedzibie ONZ w Nowym Yorku, odwiedził komunistyczną Kubę, a w roku 2000 pielgrzymował do Ziemi Świętej. Wtedy też modlił się pod Ścianą Płaczu w Jerozolimie.

Śmierć i proces kanonizacyjny

Papież Polak zaczynał pontyfikat w pełni sił. Jego zdrowie nadszarpała zamach na życie 13 maja 1981 r. – w rocznicę objawień fatimskich. Na placu św. Piotra Mehmet Ali Agca strzelił do Papieża z odległości 3,5 m. Swoje cudowne ocalenie Ojciec Święty przypisał wstawiennictwu Matki Bożej. Pod koniec lat 90. widać było, że Jan Paweł II cierpi na chorobę Parkinsona, która stopniowo się pogłębiała. Mimo wszystko Papież wciąż podróżował i do końca z pełnym zaangażowaniem pełnił swoją posługę. Niedługo przed śmiercią stracił głos i nie mógł już przemawiać do wiernych. Zmarł 2 kwietnia 2005 r. o godzinie 21:37. Świat katolików pogrzyżł się w żałobie. Do dzisiejszego dnia w tym czasie w szkole w Płoskiem zapalane są świece w oknach na znak pamięci po patronie.

Pogrzeb Papieża odbył się 8 kwietnia, a 13 maja 2005 r. rozpoczął się proces beatyfikacyjny Jana Pawła II. W odpowiedzi na woła-

nie wiernych „Santo subito!” (święty natychmiast), wznoszone podczas pogrzebu Papieża, nowy papież Benedykt XVI udzielił dyspensy od pięcioletniego okresu oczekiwania na wszczęcie procesu beatyfikacyjnego i już 1 maja 2011 roku beatyfikacja słynnego Polaka stała się faktem. Na datę liturgicznego wspomnienia błogosławionego Jana Pawła II wybrano dzień 22 października, przypadający w rocznicę uroczystej inauguracji pontyfikatu papieża Polaka. Kanonizacji Jana Pawła II dokonał Papież Franciszek w niedzielę Bożego Miłosierdzia, 27 kwietnia 2014 r. w Rzymie.

NA ZAWSZE W SERCACH NASZYCH

Uroczystości szkolne związane z osobą Patrona

Nadanie imienia

Rok szkolny 2002/2003 wiąże się z dużym przedsięwzięciem, jakim było nadanie imienia szkole w Płoskiem. Dzięki owocnym zabiegom i wsparciu Radnej Powiatu, Bogumiły Hildebrand, oraz przychylności Wójta Ryszarda Gliwińskiego i całej Rady Gminy Zamość, na mocy uchwały z dnia 09 października 2002 r. nadano szkole w Płoskiem imię wielkiego Polaka, Jana Pawła II. Praca wychowawcza w roku szkolnym 2002/2003 skierowana była na pogłębianie znajomości nauk i życia Jana Pawła II. W tym celu przeprowadzane były lekcje wychowawcze, akademie, apele i konkursy. Poprzez te działania uczniowie, jak i nauczyciele, mogli urzeczywistniać ideały Jana Pawła II w swoim życiu. Zwieńczeniem tej rocznej pracy było uroczyste nadanie Zespołowi Szkół w Płoskiem imienia i sztandaru w dniu 20 września 2003 r. Ważnym momentem tej podniosłej uroczystości była Msza św. celebrowana przez ks. bp. Mariusza Leszczyńskiego i proboszcza Parafii Płoskie, ks. Zbigniewa Szalko. W czasie mszy św. ks. Bp. Mariusz Leszczyński poświęcił nowy sztandar szkoły i tablicę upamiętniającą uroczystość nadania imienia szkole.

W czasie tego szkolnego święta został odczytany list z błogosławieństwem od Ojca Świętego Jana Pawła II. Część artystyczna uroczystości zatytułowana była słowami patrona – „*Niech waszym natchnieniem będzie mądrość, niech ożywia was miłość*”. Uroczystość uszlachetniła fragmenty nauk i życia Ojca Świętego, a także utworów naszych uczniów o patronie. Tego też dnia ks. Biskup poświęcił szkolne sale i pomieszczenia w nowym budynku.

Od chwili nadania szkole imienia Papieża Jana Pawła II na stałe weszły do kanonu działań wychowawczych różnorodne formy pracy związane z osobą patrona. Naczelne miejsce zajmuje dzień patrona szkoły, który obchodzony jest zawsze 18 maja – dzień urodzin Jana Pawła II.

Święto Patrona w Płoskiem

W pierwszych obchodach święta patrona szkoły, które odbyły się w 2004 r., wszyscy uczniowie, nauczyciele, pracownicy, dyrekcja, a także zaproszone władze samorządowe i przyjaciele płoszczańskiej szkoły, uczestniczyli we Mszy św. odprawionej przed szkołą.

Następnie uczniowie przedstawili część artystyczną, której przewodnią postacią był papież Jan Paweł II widziany oczami młodych ludzi. Hasłem pierwszych obchodów było „Istnieją ludzie, którzy mają serce ze złota.” Podczas uroczystości rozwiązano konkurs na logo i hymn szkoły. Na zakończenie uroczystości wszyscy zgromadzeni odśpiewali ulubioną pieśń Ojca Świętego – „Barka”, a delegacja złożyła kwiaty przed tablicą upamiętniającą patrona. Punktem podsumowującym uroczystość było rozstrzygnięcie konkursu literackiego i recytatorskiego poświęconego osobie Karola Wojtyły. Po raz drugi Zespół Szkół w Płoskiem obchodził święto patrona na zewnątrz budynku szkoły. Na maszcie, przed oczami zgromadzonych, zatrzepotała flaga i zgromadzeni mogli usłyszeć nazwiska znamienitych gości: Wójta Ryszarda Gliwińskiego, Radnej Powiatu Bogumiły Hildrebrand, Przewodniczącego Rady Gminy Zamość Kazimierza Skiby oraz Sołtysa wsi Płoskie Jana Dudy. Dzieci z zaangażowaniem zaprezentowały swój występ, któremu przyświecały słowa Patrona: „Szukałem was, przyszlście do mnie, za to wam bardzo dziękuję”. Wcześniej brały udział w konkursie literackim, napisały teksty, które potem zostały przedstawione, a następnie nagrodzone podczas uroczystości. Nagrody odebrali także laureaci I Szkolnego Konkursu Recytatorskiego. Po raz pierwszy mogliśmy usłyszeć także hymn szkolny, odśpiewany przez szkolny chór pod opieką Joanny Greszty, i zobaczyć logo szkoły zaprojektowane wraz z uczniami. Niestety, pogoda była niesprzyjająca i część artystyczna została zaprezentowana w późniejszym terminie na antenie Katolickiego Radia Zamość. Pierwsze święto patrona, po jego odejściu do domu Ojca, zostało uświetnione sadzeniem przed szkołą „Dębu Jana” poświęconego na uroczystej Mszy św. w Katedrze w Zamościu.

Uroczystość w 2006 r. przygotowali najmłodszy uczniowie szkoły, którzy rozpoczęli swoje wystąpienie słowami „W kolejną rocznicę wyboru Karola Wojtyły na Papieża, 16 października, obchodzimy V Dzień Papieski, ale niestety, po raz pierwszy bez Jana Pawła II na ziemi. Dziś zebraliśmy się tutaj, aby uczcić naszego Wielkiego Rodaka.” Następnie odczytano listy i wiersze napisane przez uczniów do śp. Papieża Jana Pawła II.

Uroczystość w 2007 r. podkreśliła rolę Jana Pawła II w życiu społecznym i moralnym każdego człowieka. Przesłania te kierowane były do uczniów szkoły w Płoskiem, by pracowali nad własnym charakterem. Najstarsi uczniowie szkoły zaprezentowali część artystyczną, pt. „Wypłyni na głębię, Pan jest blisko”. Uzupełnieniem celebrowania urodzin patrona był udział uczniów z Płoskiego w „Biegu Nadziei” w Zamościu. Bieg został objęty patronatem honorowym przez Prezydenta Miasta Zamość oraz Diecezjalną Rodzinę Szkół Papieskich. Na poszczególnych punktach kontrol-

nych biegacze odpowiadali na pytania dotyczące życia i nauk Jana Pawła II. Punktacji podlegał nie tylko czas pokonanej trasy biegu, ale również poprawność udzielanych informacji. Uczniowie podstawówki w Płoskiem zdobyli II miejsce, zaś starsi koledzy z klas gimnazjalnych wywalczyli miejsce V. W 2007 r. szkoła w Płoskiem obchodziła święto patrona, przypominając jak wiele w człowieku tym było radości, miłości i przebaczenia – uczniowie przypomnieli najzabawniejsze wydarzenia z jego życia, choćby takie:

“Od początku między Papieżem a młodzieżą zaiskrzyło. Uwielbiali Jego spontaniczność, otwartość, poczucie humoru. Człowiek ten, otwarty i szczerzy, niejednokrotnie wprawiał w zakłopotanie otoczenie papieskie swoim niekonwencjonalnym zachowaniem. Oto niektóre z nich: jeden z watykańskich księży chciał się nauczyć polskiego, aby przypodobać się Papieżowi. Kupił więc sobie polski elementarz. Nauka jednak była tak pospieszna, że kiedy chciał się nową umiejętnością pochwalić przed Ojcem Świętym, coś mu się pomyliło i zamiast „Jak się czuje Papież?” zapytał: „Jak się czuje piesek?”. Papież spojrział na niego, po czym odparł: „Hau, hau”.

Kiedyś wspomina jeden ze szkolnych kolegów Lolka z czasów wadowickiej edukacji: udało nam się wdrzeć z grupą przyjaciół na papieskie pokoje. Przyjaźń przyjaźnią, a Papież Papieżem – pomyśleliśmy sobie i przykleknęliśmy, na co Jan Paweł II przymrużył oko, machnął ręką i z udawanym grymasem powiedział: „Dajcie spokój, nie róbcie szopki”, czym wprowadził w osłupienie nie tylko nas, ale całą papieską świtę, po czym wstał mówiąc: „Poczekajcie tu chwilę na mnie – muszę trochę popapieżyć” – i udał się na spotkanie z wiernymi.”

Tak ważne we współczesnym świecie były także idee tolerancji i pokoju. Te idee realizowano również w relacjach z innymi religiami. Który z papieży przerwałby modlitwę, aby mogły się odbyć modły innych wyznań? „Kogo stać by było na przeprosiny wobec skrzywdzonych przez kościół ofiar? Symboliczną sceną jedności było otwieranie drzwi bazyliki. Jan Paweł II oparł się rękami o ogromne, zdobione wejście, ale nie otworzył ich sam. Począł, aż dołączą do niego dłonie pozostałych przywódców religijnych – rabina i duchownego prawosławnego.” (fragment scenariusza, 2007 r.).

W roku 2008 społeczność szkoły w Płoskiem uczciła rocznicę urodzin Karola Wojtyły montażem słowno-muzycznym pod hasłem „Bóg otwiera drzwi swojego domu i zaprasza każdego do świętości”. Występ przypominał nauki Patrona. Nastąpiło podsumowanie organizowanych konkursów plastycznych, literackich i recytatorskich z Janem Pawłem II w tytule, a wyróżnieni uczniowie zostali uhonorowani dyplomami i nagrodami.

Kolejne święto Patrona w roku 2009 miało motto „Tutaj wszystko się zaczęło... i kapłaństwo się zaczęło...”. Wedle zwyczaju szkoły uroczystość rozpoczęła Mszą św., następnie zebrani zobaczyli część

artystyczną w wykonaniu najmłodszych uczniów. Montaż słowno-muzyczny opowiadał historię życia i pracy kapłańskiej Karola Wojtyły. Na zakończenie uroczystości dyrektor szkoły i zgromadzeni goście złożyli kwiaty pod tablicą pamiątkową.

Na potrzeby uroczystości w 2010 r. powstał program artystyczny, połączony z prezentacją multimedialną, którego myślą przewodnią były słowa „Kim był ten człowiek? Kim dla nas pozostanie?”. Podczas prezentacji były wyświetlane pamiętne słowa, które wypowiedział Patron, Ojciec Święty: „Liczę na Was. Na Wasz młodzieńczy zapal i oddanie Chrystusowi.”

W 2011 r. święto Patrona szkoły odbyło się pod hasłem „W darze serca Ci składamy”. Kilka dni wcześniej zakończył się proces beatyfikacyjny Jana Pawła II. Scenariusz, jaki przedstawili uczniowie klas gimnazjalnych ukazał wyjątkowe miejsce Jana Pawła II w historii Kościoła, historii Polski oraz to, w jaki sposób jego niezwykła osobowość, otwartość i poczucie humoru łączyły ludzi.

18 maja 2012 r. szkoła obchodziła kolejne święto Patrona. Uczniowie pod opieką swoich wychowawców przygotowali wzruszającą część artystyczną, ukazującą scenki z życia Karola Wojtyły i jego rolę jako nauczyciela w życiu każdego człowieka.

94. i 95. rocznica urodzin naszego rodaka, Świętego Jana Pawła II, pokazuje, że Patron szkoły w Płoskiem niezmiennie pozostaje jednym z największych autorytetów dla Polaków. Był orędownikiem jedności pomiędzy kościołami chrześcijańskimi, podkreślał rolę eklezjalizmu. Podczas swojego pontyfikatu spotykał się z ludźmi innych wyznań i ateistami. Dotarł ze swym przesłaniem niemal do wszystkich zakątków świata. W 2016 r. uroczystość ku pamięci Patrona szkoły zgromadziła wielu gości,

którzy po Mszy św. przeszli pod budynek szkolny, by złożyć kwiaty przy tablicy pamiątkowej. Drużyna zuchowa „Leśne skrzaty” pełniła przy niej honorową wartę. Przygotowany przez najstarszych uczniów montaż słowno-muzyczny nosił tytuł „Bądźcie miłosierni”. W 97. rocznicę urodzin Papieża Polaka szkolny program artystyczny połączony był z prezentacją multimedialną. Myślą przewodnią uroczystości były słowa „Na zawsze w sercach naszych”. Punktem kulminacyjnym uroczystości było wręczenie nagród i dyplomów zwycięzcom konkursu recytatorskiego „Polska liryka religijna”. Słowa Chrystusa wypowiedziane przez Jana Pawła II: „Szukałem Was...”, to przesłanie kolejnej uroczystości szkolnej. Nasz Rodak w drodze do świętości stał się największym przywódcą duchowym i autorytetem moralnym świata. Jego niezwykła osobowość, natural-

ność, otwartość i poczucie humoru łączyło ludzi na wszystkich kontynentach. Dzień 18 maja 2018 r. to również inauguracja obchodów jubileuszu 40. rocznicy wyboru Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową. W 99. rocznicę urodzin Jana Pawła II (2019 r.) uczniowie i nauczyciele przygotowali montaż słowno-muzyczny, który ukazał Patrona szkoły jako miłośnika wędrowek górskich, słodkich kremówek i spotkań z młodzieżą. Dzięki tej prezentacji można było przypomnieć sobie Papieża Polaka jako człowieka pełnego wiary, miłości do młodych ludzi i z dużym poczuciem humoru.

Dni papieskie

Od 2003 roku, gdy szkoła w Płoskiem pozyskała Patrona, uczniowie wspólnie z nauczycielami aktywnie włączyli się w organizację Dni Papieskich. Na przestrzeni 17 lat ich tematyka zmieniła się, ale zawsze nawiązywała do myśli Ojca Świętego, pozwalających zrozumieć jego nauczanie i odnieść je do swojego życia. „*Nauka jest ściśle powiązana z poszukiwaniem prawdy. Dokonuje się to nie*

tylko, jak mówił Jan Paweł II, w indywidualnym zmaganiu w bibliotece czy laboratorium, ale także poprzez wymiar wspólnotowy. Wierzymy,

że wiedza wzmocniona o umiejętność wyrażania jej poprzez relację z ludźmi, jest drogą do odnowy społeczeństwa.”

A oto rys historyczny szkolnych Dni Papieskich w Płoskiem.

Pierwszy dla szkoły w Płoskiem, trzeci dla Polski – Dzień Papieski, 12.10.2003 r.

Dzień Papieża Jana Pawła II to polskie święto obchodzone co roku 16 października, ustanowione przez Sejm RP w hołdzie Papieżowi Polakowi; równoległe obchodzony jest przez kościół jako Dzień Papieski, przypadający w niedzielę bezpośrednio poprzedzającą rocznicę wyboru Karola Wojtyły na Papieża. To dzień będący wyrazem wdzięczności, łączności duchowej z Ojcem Świętym,

Janem Pawłem II, i promocji jego nauczania. Koordynatorem przedsięwzięć jest Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia”, dlatego też w trakcie Dnia Papieskiego zbierane są pieniądze na stypendia dla zdolnej polskiej młodzieży z niezamożnych i ubogich rodzin. III Dzień Papieski organizowano pod hasłem „*Jan Paweł II – Apostoł jedności*”. Społeczność szkoły w Płoskiem uczestniczyła w uroczystej Mszy św. w pobliskim kościele parafialnym, a reprezentacja szkoły uczestniczyła w zamojskich obchodach w kościele Najświętszej Marii Panny w Zamościu. Podczas tej uroczystości uczniowie szkoły w Płoskiem prezentowali utwory związane z pracą i misją swojego Patrona.

IV Dzień Papieski, 16.10.2004 r. – XXVI rocznica pontyfikatu Jana Pawła II

Po nabożeństwie harcerze i zuchy ze szkoły w Płoskiem złożyły na ołtarzu własnoręcznie wykonany różaniec, poprowadzili modlitwę różańcową w intencji Ojca Świętego oraz przedstawili montaż słowno-muzyczny, pt. „*Jan Paweł II – Pielgrzym pokoju*”.

V Dzień Papieski – październik 2005 r.

Na jego obchody składała się Msza św. w kościele parafialnym w Płoskiem i część artystyczna, przybliżająca życiorys patrona,

uzupełniona nagraniami nauk Papieża. Te archiwalne nagrania zrobiły wielkie wrażenie na słuchaczach. Uwieńczeniem było przeprowadzenie przez harcerzy ze szkoły w Płoskiem zbiórki na dzieło papieskie, tj. pomoc dla ubogiej i uzdolnionej młodzieży.

VI Dzień Papieski – 15.10.2006 r.

Hasłem obchodów było stwierdzenie „Jan Paweł II – Sługa Miłosierdzia”. W całej Polsce odbywały się koncerty, Msze św. i konferencje naukowe. W Płoskiem również była to podniosła uroczystość. Społeczność szkolna uczestniczyła we Mszy św., podczas której modlono się o szybką beatyfikację Jana Pawła II. Uczniowie przygotowali koncert pod hasłem „Pokolenie JP II”, w czasie którego odśpiewali wzruszające pieśni o Patronie szkoły.

VII Dzień Papieski – 12.10.2007 r.

„Jan Paweł II – obrońca godności człowieka” – pod takim hasłem realizowano uroczystości Dnia Papieskiego w 2007 roku. Obchody w szkole w Płoskiem składały się z montażu słowno-muzycznego o życiu i pracy duszpasterskiej Ojca Świętego Jana Pawła II. Montaż był wzbogacony o prezentację zdjęć z życia Papieża. Uroczystości towarzyszyła wystawa zbiorów Lucjana Ksykiewicza, który wzbogacał prezentację eksponatów swoimi opowieściami.

Na zakończenie spotkania odbyła się uroczysta dekoracja sztandaru szkoły gwoździem przywiezionym ze Zjazdu Rodziny Szkół Papieskich na Jasnej Górze. Z kolei Lucjan Ksykiewicz podarował społeczność szkolnej pamiątkowy obraz przedstawiający Patrona

szkoły w Płoskiem. zdj. 26 – L. Ksykiewicz ofiarowuje szkole obraz z Janem Pawłem II.

VIII Dzień Papieski – 18.10.2008 r.

Obchody 8. rocznicy wyboru Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową w szkole w Płoskiem były przepełnione naukami Papieża, gdyż hasłem tej rocznicy było stwierdzenie „Jan Paweł II – wychowawca młodych». Wśród wielu wybitnych dokonań Sługi Bożego Ojca Świętego Jana Pawła II jest również obszar wychowania młodych, który był dla Papieża dziedziną wyjątkowej odpowiedzialności przed Bogiem. Jan Paweł II nieustannie kształtował młode pokolenie. Traktował

je jako nadzieję Kościoła i przyszłość świata. Apelował do młodych, aby nie lękali się młodości, głębokich pragnień szczęścia, prawdy i piękna. Usilnie prosił, aby wymagali od siebie, nawet gdyby inni od nich nie wymagali. O tych naukach patrona przypomnieli w tym dniu uczniowie szkoły w Płoskiem podczas montażu słowno-muzycznego. Na zakończenie uroczystości złożono kwiaty pod tablicą upamiętniającą Patrona płoszczańskej placówki oświatowej.

IX Dzień Papieski – 16.10.2009 r.

Wolność była motywem przewodnim obchodów Dnia Papieskiego w 2009 r., dlatego hasło uroczystości brzmiało „Jan Paweł II – Papież Wolności”. Jak co roku, przy tej okazji w szkole w Płoskiem odbyła się zbiórka pieniędzy na fundusz stypendialny Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”, prowadzona przez wolontariuszki z klasy II gimnazjum, które w dniach 9–16 października zbierały datki na terenie szkoły.

X Dzień Papieski – 10.10.2010 r.

Hasło w brzmieniu „Jan Paweł II – Odwaga Świętości” było zachętą, by w życiu codziennym nie lękać się wyborów moralnych, by zwyciężać złem dobrem. Jan Paweł II wiele razy powtarzał, aby nie bać się świętości. Za czynne włączanie się w zbiórkę na rzecz funduszu stypendialnego Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”, organizowaną w ramach obchodów Dnia Papieskiego, społeczność szkoły w Płoskiem otrzymała specjalne podziękowanie. Montaż słowno-muzyczny, jaki przygotowali tego roku uczniowie, nosił tytuł „Nie lękajcie się świętości”.

XI Dzień Papieski – 9.10.2011 r.

Organizacja uroczystości przebiegała pod hasłem „Jan Paweł II – Człowiek modlitwy”. Dla całej szkolnej społeczności Zespołu Szkół w Płoskiem ważne było i jest, by zgłębiać słowa Papieża Polaka i wcielać je w życie, dlatego po raz kolejny szkoła uczestniczyła w Dniu Papieskim i zaangażowała się w doroczną zbiórkę pieniędzy dla uzdolnionej młodzieży.

XII Dzień Papieski – 14.10.2012 r.

Obchody Dnia Papieskiego odbyły pod hasłem „Jan Paweł II – Papież rodziny”. Uczniowie płoszczańskieggo zespołu szkół w krótkiej inscenizacji przedstawili sylwetkę błogosławionego Jana Pawła II jako Pasterza i Nauczyciela. Uroczystość ta zbiegła się z obchoda-

mi Dnia Edukacji Narodowej. W sposób szczególny podkreślono nauczycielską funkcję Papieża Polaka, oddając jednocześnie cześć zmarłym pracownikom oświaty i nauczycielom.

XIII Dzień Papieski – 13.10.2013 r.

Była to jednocześnie 35. rocznica wyboru Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową. Obchodom towarzyszyły Msze św., koncerty i inne wydarzenia kulturalne. Hasłem przewodnim Dnia Papieskiego 2013 roku było „Jan Paweł II – Papież Dialogu”. Tradycyjnie w szkole w Płoskiem odbyła się zbiórka pieniędzy na stypendia dla uzdolnionej młodzieży z niezamożnych rodzin, pochodzących z niewielkich miejscowości.

XIV Dzień Papieski – 16.10.2014 r.

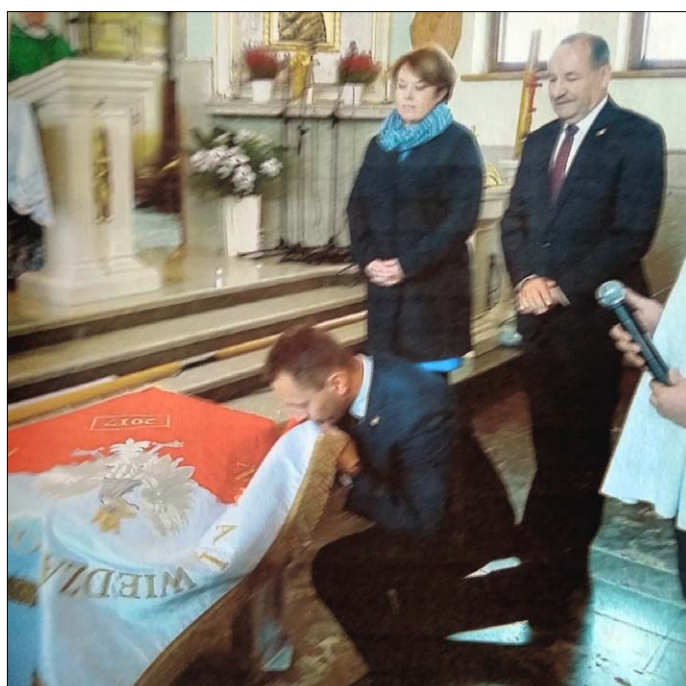
„Jan Paweł II – Świętymi bądźcie” – dla św. Jana Pawła II była to niezwykle ważna myśl. Papież każdego dnia nawoływał do świętości, widząc, ile zła dzieje się na świecie. Ojciec Święty rodem z kraju nad Wisłą w czasie swoich podróży przekazywał wszystkim troszkę swojej świętości.

XV Dzień Papieski – październik 2015 r.

Myślą przewodnią tym razem było „Jan Paweł II – Patron Rodziny”. Ojciec Święty Jan Paweł II podczas swojego pontyfikatu powtarzał: „Pośród tych wielu dróg, rodzina jest drogą pierwszą i z wielu względów najważniejszą”. Realizując te idee, społeczność szkoły w Płoskiem uczestniczyła we Mszy św. i różańcu, prowadzonym przez drużynę zachowawczą „Leśne skrzaty”, w intencji uczniów, rodziców i nauczycieli.

XVI Dzień Papieski – 9.10.2016 r.

Tym razem obchody Dnia Papieskiego otrzymały następujące hasło: „Jan Paweł II – bądźcie świadkami miłosierdzia”. Warto podkreślić, że pontyfikat Świętego Jana Pawła II był ukazywaniem zarówno Kościołowi, jak i światu, Boga, który jest bogaty w miłosierdzie. Jednym z istotnych znaków miłosierdzia okazywanego potrzebującym była doroczna zbiórka środków na stypendia edukacyjne – „żywy pomnik” Świętego Jana Pawła II.

XVII Dzień Papieski – 8.10.2017 r.

„Idźmy naprzód z nadzieją” – to myśl Dnia Papieskiego w 2017 r., w czasie którego nastąpiło poświęcenie i nadanie nowego sztandaru Szkole Podstawowej im. Papieża Jana Pawła II w Płoskiem. XVII Dzień Papieski bardzo uroczysto obchodzono w Rodzinie Szkół im. Papieża Jana Pawła II Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej, do których zalicza się również Szkoła Podstawowa w Płoskiem. W szkolne obchody czynnie włączyli się dyrekcja, nauczyciele i uczniowie. Tym bardziej, że uroczystość zbiegła się z 10-leciem utworzenia Rodziny Szkół Papieskich. Główne uroczystości miały

miejsce w Goździe Lipińskim w powiecie biłgorajskim. W obchodach wzięli udział m.in. Konrad Dziuba, reprezentujący Samorząd Gminy Zamość, ksiądz proboszcz Parafii pw. św. Jacka w Płoskiem Zbigniew Szalko, dyrekcja Szkoły Podstawowej im. Papieża Jana Pawła II w Płoskiem oraz uczniowie tej placówki. W ramach obchodów X. Rocznicy Powołania Rodziny Szkół im. Papieża Jana Pawła II Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej, wybrane szkoły zorganizowały i przeprowadziły konkursy. Jednym z nich był konkurs plastyczny „Święty Papieżu Janie Pawle II – pamiętamy”, przygotowany przez płoszczańską szkołę. Do konkursu napłynęło 136 prac plastycznych z 17 placówek oświatowych należących do Diecezjalnej Rodziny Szkół im. Papieża Jana Pawła II. Nagrody dla zwycięzców ufundował Wójt Gminy Zamość.

XVIII Dzień Papieski – październik 2018 r.

Hasło uroczystości brzmiało „Promieniowanie Ojcostwa” – zaczerpnięte je z literackiego dzieła Karola Wojtyły. Zawiera głębokie refleksje o powołaniu i misji ojca w rodzinie. Z tej okazji uczniowie klas IV-VI szkoły w Płoskiem zaprezentowali widowisko teatralne, pt.: „Siedem obrazów z życia św. Józefa”. Występ ubogacił chór szkolny. Jan Paweł II stawał wszystkim ojcom za wzór św. Józefa, męża Maryi i opiekuna Jezusa.

XIX Dzień Papieski – 13.10.2019 r.

W 2019 r. hasło Dnia Papieskiego brzmiało „Wstańcie, chodźmy!”, będące tytułem książki napisanej przez Jana Pawła II w 2002 roku. To zawołanie miało być dla młodych ludzi motorem do działania, do pracy nad sobą, do wyjścia do drugiego człowieka z otwartym sercem, wyciągniętą dłońią do zgody i przyjaźni. Upamiętniając ten dzień społeczność szkoły w Płoskiem i zaproszeni goście zgromadzili się w miejscowym kościele pw. św. Jacka w Płoskiem, by oddać cześć św. Janowi Pawłowi II. Uczniowie klasy VI zaprezentowali wtedy część artystyczną przybliżającą naukę Patrona płoszczańskiej szkoły.

Do kalendarza szkolnych imprez i uroczystości wpisywały się również spotkania i konkursy Rodzin Szkół Papieskich Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej, do której przystąpiła szkoła w Płoskiem, przybierając imię Papieża Jana Pawła II we wrześniu 2003 roku.

Dzień 2 kwietnia – rocznica śmierci Patrona szkoły w Płoskiem

Tradycją szkoły, od dnia nadania imienia, stało się wysyłanie życzeń świątecznych do Patrona. Z okazji zbliżających się Świąt Wielkanocnych w marcu 2005 roku również wysłano list do Ojca Świętego z życzeniami oraz prośbą o błogosławieństwo. Nikt wtedy jeszcze nie przewidywał, że tym razem odpowiedzi już nie będzie. Świat obiegła wiadomość: „Nasz Papież jest chory”. W mediach zaczęto coraz głośniej mówić o pogarszającym się stanie zdrowia Ojca Świętego. W nabożeństwach wieczornych w dniu 2 kwietnia 2005 roku modlono się o zdrowie Ojca Świętego. Na tej modlitwie, czuwaniu, różańcu modliła się cała społeczność szkolna i lokalna z parafii Płoskie. Liczyliśmy na cud. Jednakże w godzinach wieczornych o godzinie 21:37 całą Polskę obiegła tragiczna wieść o odejściu Jana Pawła II do domu Ojca w niebie. Zabrzmiały dzwony w Watykanie, w całym kraju i w Płoskiem. Odszedł nasz Rodak, Ojciec, Nauczyciel, Patron wielu szpitali, instytucji i placówek, w tym również szkoły w Płoskiem. Cały katolicki świat pogrzyżł się w żałobie, opuszczono polskie flagi państwowe do połowy masztu, przybrano je czarnym kirem. Zjednoczona w bólu i smutku szkolna społeczność uczestniczyła w dniu 08 kwietnia 2005 o godz. 12:00 w modlitwach żałobnych za Ojca Świętego. Po nabożeństwie żałobnym przewodnicząca Samorządu Uczniowskiego, Justyna Czerwień, w imieniu wszystkich uczniów złożyła zobowiązanie:

„My – uczniowie, grono pedagogiczne i wszyscy pracownicy Zespołu Szkół im. Papieża Jana Pawła II w Płoskiem, mając na względzie imię świątobliwego Patrona, zobowiązujemy się do przypominania jego idei 18-go dnia każdego miesiąca. Mamy nadzieję, że działania te pomogą lepiej realizować papieską ideę wychowania młodego odpowiedzialnego pokolenia.” – tymi słowami pożegnano się w Płoskiem z Patronem szkoły. Każdego 18-go dnia miesiąca organizowano w szkole „spotkania” z Ojcem Świętym. Przez okres żałoby, w żalu i smutku

počet szkoły imienia Papieża Jana Pawła II oddawał hołd zmarłemu Patronowi, pełniąc wartość honorową.

Pierwsza rocznica śmierci Ojca Świętego, 2 kwietnia 2006 r., przypominała społeczności szkolnej najważniejsze myśli z nauczania Patrona. W uroczystościach szkolnych uczestniczyli również przedstawiciele Diecezjalnej Rodziny Szkół Papieskich, tj. szkoły w Mienianach, szkoły w Goździe Lipińskim, szkoły w Zaburzu

z 30 Drużyny Harcerskiej przygotowali serce ułożone z zapalonych zniczy. Wewnątrz serca wpisane były następujące słowa, często powtarzane przez Papieża Polaka: „Czekałem na Was, a Wy do mnie przyszlście.” Stojąc przy wielkim sercu odśpiewano „Barkę” i z niej jednych oczu popłynęły łzy.

Trzecia rocznica śmierci Jana Pawła II dała możliwość przypomnienia kluczowych słów z jego nauk, ważnych dla młodego pokolenia. Dyrekcja szkoły i Przewodnicząca Samorządu Uczniowskiego złożyli wspólnie kwiaty, zapalono znicze przed tablicą upamiętniającą Patrona. Na zakończenie uroczystości uczniowie klasy gimnazjalnej objęli wartość honorową przy tablicy. Chcąc uczcić rocznicę śmierci patrona najstarsi uczniowie szkoły w Płoskiem wystawili w kościele parafialnym „Pasję” dla społeczności szkolnej, parafialnej i lokalnej.

i szkoły w Krasnobrodzie. Podczas uroczystości rozstrzygnięto I Międzyszkolny Konkurs Plastyczny pod hasłem „Papież Jan Paweł II w Zamościu”, wręczono nagrody i wyróżnienia.

Kolejną rocznicę śmierci Patrona, tę wyjątkowo smutną datę, szkoła w Płoskiem upamiętniła szczególnie. Społeczność szkolna spotkała się w godzinach wieczornych na Mszy św. w kościele parafialnym w Płoskiem, prosząc o rychłą kanonizację. Po nabożeństwie najbardziej wzruszające było przejście pod tablicę pamiątkową przy wejściu do szkoły, gdzie druchowie

zaś najmłodsi członkowie naszej społeczności szkolnej rysowali portrety Patrona szkoły.

DZIAŁALNOŚĆ W RODZINIE SZKÓŁ PAPIESKICH

“Nadanie szkole imienia Jana Pawła II jest zaszczytem i ma doniosłe znaczenie. Zobowiązuje bowiem do ciągłego odkrywania, kim był ten wielki Polak. Równocześnie fakt ten domaga się poznawania Jego nauki, a także życia według niej. Szczególnie odnosi się to do procesu wychowania młodych ludzi uczących się w szkołach pod tym patronatem. W trosce o wychowanie dzieci i młodzieży w duchu wartości chrześcijańskich i patriotycznych – nauczania Jana Pawła II, została powołana Rodzina Szkół noszących imię Jana Pawła II, która spotyka się corocznie na zjazdach i spotkaniach tejże rodziny. Celem zjazdów i spotkań jest koordynowanie pracy i wyznaczanie planów działania na następny rok w duchu nauczania Jana Pawła II. Niepowtarzalny klimat i doskonała organizacja zjazdu w ogromnej mierze sprzyja zacieśnianiu więzi i efektywnej działalności Rodziny Szkół Jana Pawła II.” – Jedno z takich spotkań miało miejsce w Płoskiem dnia 16 stycznia 2018 r.

A oto historia spotkań Rodziny Szkół im. Jana Pawła II, w których szkoła w Płoskiem brała udział.

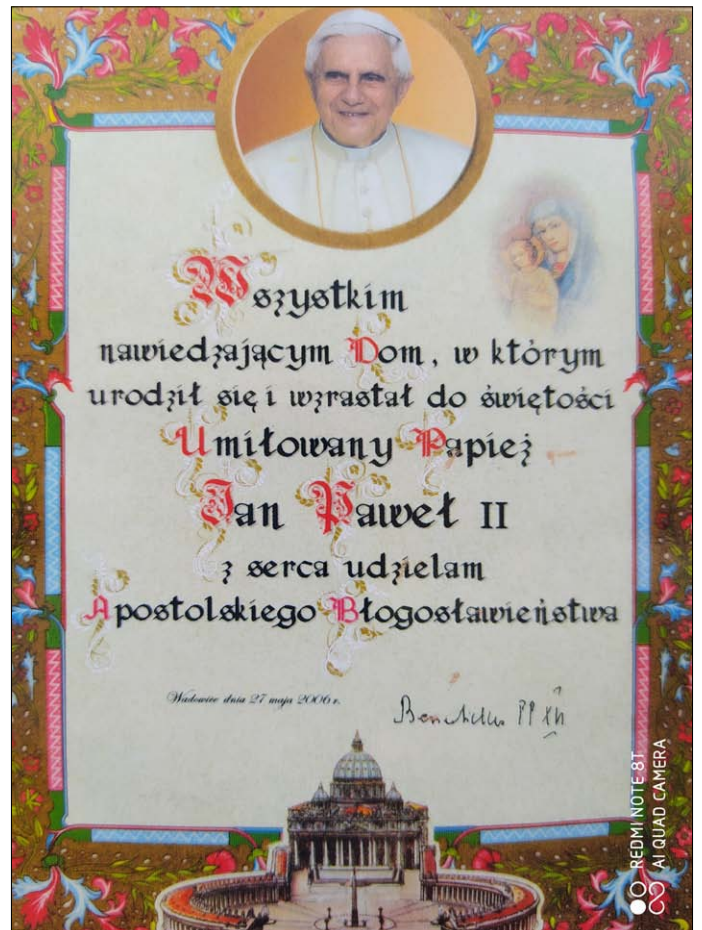
Sesja naukowa – Spotkanie Jana Pawła II z młodzieżą świata – organizowana przez Diecezjalną Rodzinę Szkół Papieskich w listopadzie 2005 r. Sesja ta dotyczyła nauk skierowanych do młodych ludzi z całego świata od Ojca Świętego.

Spotkanie opłatkowe Rodzin Szkół Papieskich odbyło się 3 stycznia 2006 r. Było to pierwsze spotkanie opłatkowe Diecezjalnej Rodziny Szkół. Szkołę w Płoskiem reprezentowali: poczet sztandarowy, samorząd uczniowski, dyrekcja i Radna Powiatu Bogumiła Hildebrand. Spotkanie opłatkowe odbyło się z Kościele Królowej Polski w Zamościu z zaszczytnym udziałem Jego Ekscelencji ks. Bp. Jana Śrutwy.

Spotkanie z papieżem Benedyktem XVI – 27–28 maja 2006 r. Szkoła w Płoskiem znalazła się w pamiątkowej publikacji, Albumie Rodziny Szkół im. Papieża Jana Pawła II, która stała się prezentem dla Papieża Benedykta XVI, wręczonej podczas jego pielgrzymki do Polski. Specjalna delegacja reprezentowała społeczność szkoły w Płoskiem podczas spotkania z następcą Jana Pawła II, co miało miejsce w Krakowie.

VI spotkanie Szkół Papieskich na Jasnej Górze – 3–4.10.2006 r. Delegacja uczniów i nauczycieli wraz z poczetem sztandarowym szkoły w Płoskiem wyruszyła na pielgrzymkę do Częstochowy, po drodze odwiedzając Wadowice – rodzinne miasto Jana Pawła II. Dnia 4 października 2006 r. przedstawiciele płoszczańskiej placówki uczestniczyli na Jasnej Górze w uroczystym nabożeństwie z udziałem kilkuset innych pocztów sztandarowych szkół papieskich z całej Polski. Odczytano wtedy zgromadzonym pielgrzymom list od Papieża Benedykta XVI. Na zakończenie spotkania wszyscy wysłuchali koncertu Magdy Anioł.

Spotkanie opłatkowe Diecezjalnej Rodziny Szkół Papieskich – 27.01.2007 r.

Spotkanie zorganizowano w Kościele Matki Bożej Królowej Polski w Zamościu. Rozpoczęło się mszą św., celebrowaną przez ks. Bp. Wacława Depo, a potem nastąpiło już mniej oficjalne spotkanie z ks. Biskupem.

XX Ogólnopolski Zjazd Rodziny Szkół Papieskich w Ulanowie – 25–26.05.2007 r.

W uroczystości uczestniczyło 101 szkół noszących imię Jana Pawła II, w tym oczywiście delegacja szkoły w Płoskiem. Honorowy patronat nad Zjazdem objęli ówczesny Minister Edukacji Narodowej Roman Giertych i ks. Bp. Diecezji Sandomierskiej Andrzej Dzięga. W przemówieniach przedstawiciele MEN wyrażali wielką przychylność i wsparcie do podejmowanych działań Rodziny Szkół Papieskich.

XX Ogólnopolski Zjazd Rodziny Szkół Papieskich na Jasnej Górze – 4.10.2007 r.

Wtedy po raz drugi reprezentacja uczniów i nauczycieli płoszczańskiej szkoły wraz z pocztem sztandarowym uczestniczyła w Ogólnopolskim Zjeździe Szkół Papieskich na Jasnej Górze. W tym roku poczet sztandarowy ze szkoły w Płoskiem był jednym z 800 pocztów sztandarowych innych szkół papieskich, których delegacje przyjechały do Częstochowy z całej Polski oraz z Litwy i Szkocji. Wszyscy uczestniczyli we Mszy św. celebrowanej przez duszpasterza Rodziny Szkół Papieskich, ks. Bp. Zygmunta Zimowskiego. Po błogosławieństwie sztandaru przy ołtarzu głównym, poczet z Płoskiego otrzymał gwóźdź do sztandaru, poświęcony wcześniej przy grobie Sługi Bożego Jana Pawła II w Rzymie, oraz pamiątkowe obrazki ze skrawkiem szat Patrona płoszczańskiej placówki, ofiarowane przez Kardynała Stanisława Dziwisza.

Spotkanie opłatkowe Diecezjalnej Rodziny Szkół Papieskich w Moniatyczach – 11.01.2008 r.

Szkołę z Płoskiego reprezentowali nauczycielki, dwie uczennice i Przewodniczący Rady Rodziców B. Drzewicki. Spotkanie rozpoczęło się od Mszy św., celebrowanej przez ks. Bp. Wacława Depo, po której obejrzano montaż słowno-muzyczny, pt. „Dziś niebo się otwiera...” w wykonaniu uczniów Szkoły Podstawowej w Moniatyczach.

VIII pielgrzymka Rodziny Szkół Papieskich na Jasną Górę – 2.10.2008 r.

Uczniowie szkoły wraz z pocztem sztandarowym po raz trzeci uczestniczyli w dorocznym Zjeździe Rodziny Szkół Papieskich w Częstochowie (21 edycja). Zjazd rozpoczął się Mszą św., celebrowaną przez duszpasterza Rodziny ks. Bp. Zygmunta Zimowskiego, który w swojej homilii zwrócił się do młodych z przesłaniem, aby w swoim życiu stawiali sobie wysokie wymagania. Trzeba przyznać, że Patron szkoły w Płoskiem, Jan Paweł II, stale zachęcał do stawiania sobie wymagań. Na zakończenie nabożeństwa wszyscy uczestnicy otrzymali pamiątkowe znaczki i różańce, gdyż była to jubileuszowa 10. rocznica działalności Rodziny Szkół imienia Jana Pawła II.

X rocznica pobytu Papieża Jana Pawła II w Zamościu – 12.06.2009 r.

Wspominając wizytę Papieża Jana Pawła II w Zamościu w czerwcu 1999 r., od momentu wylądowania helikoptera papieskiego w Gminie Zamość, tj. na lotnisku w Mokrem, przedstawiciele szkół noszących imię Jana Pawła II wraz z pocztami sztandarowymi uczestniczyli we Mszy św. w Katedrze Zamojskiej. Nie mogło rzecz jasna zabraknąć licznej reprezentacji szkoły z Płoskiego.

IX Ogólnopolska Pielgrzymka Szkół Papieskich na Jasną Górę – 8.10.2009 r.

Tego dnia poczet sztandarowy płoszczańskiej szkoły papieskiej wraz z pocztami 481 innych szkół, w tym dwóch litewskich, uczestniczył we Mszy św. odprawionej pod przewodnictwem Nuncjusza Apostolskiego w Polsce ks. Abp. Józefa Kowalczyka. Bezpośrednio po nabożeństwie został odczytany akt zawierzenia Matce Bożej Królowej Polski. Na zakończenie zjazdu zostały wręczone znaczki IX Pielgrzymki Rodziny Szkół Papieskich pod hasłem „Jan Paweł II – Papież Wolności” wszystkim pielgrzymom.

XV Zjazd Rodziny Szkół im. Jana Pawła II w Częstochowie – 7–8.05.2015 r.

„Idziemy drogą Jana Pawła II” – to hasło przyświecało uczniom Zespołu Szkół w Płoskiem, uczestniczącym w pielgrzymce do Częstochowy na XV Zjazd Rodziny Szkół im. Jana Pawła II. Młodzież

pierwszego dnia brała udział w Apelu Jasnogórskim, w trakcie którego ks. A. Wojtowicz, wraz z uczennicami klas II-III gimnazjum, prowadził różaniec transmitowany przez radio katolickie i telewizję „Trwam”.

Spotkanie opłatkowe Rodziny Szkół Papieskich w Płoskiem – styczeń 2018 r.

„Każdy człowiek jest kimś jedynym i niepowtarzalnym” – takie przesłanie przyświecało spotkaniu opłatkowym Zamojsko-Lubaczowskiej Rodziny Szkół im. Jana Pawła II, jakie miało miejsce 16.01.2018 r.

dziękowaniu za pontyfikat naszego świętego Polaka, Patrona m.in. szkoły w Płoskiem. Poczet sztandarowy i wszyscy uczestnicy pielgrzymki wzięli udział we Mszy św. w Sanktuarium Częstochowskim, a wieczorem w apelu jasnogórskim.

Spotkanie opłatkowe Rodziny Szkół Papieskich Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej – 16.01.2019 r.

Inauguracją spotkania była Msza św., sprawowana w Kościele pw. Św. Michała Archanioła w Zamościu przez ks. Bp. Mariusza Leszczyńskiego. Następnie delegacje z 30 szkół naszej diecezji spotka-

ły się w Centrum Pastoralnym. Po wysłuchaniu koncertu kołęd, wszyscy złożyli sobie życzenia i podzielili się opłatkiem.

w Szkole Podstawowej w Płoskiem. Była to podniosła uroczystość, w której wzięli udział znamienici goście, władze Gminy Zamość, przedstawiciele szkół noszących im. Papieża Jana Pawła II, cała społeczność szkolna, rodzice i emeryci związani z płoszczańską placówką oświatową. Dzieci i młodzież szkolna podczas uroczystości przedstawili historię przyścia na świat Zbawiciela. W jasełkach dzieci zaprezentowały wydarzenia biblijne, połączone z czasami współczesnymi i światem dzieci; na scenie można więc było zobaczyć wszystko to, co bliskie dziecięcemu sercu.

Pielgrzymka Rodziny Szkół Papieskich na Jasną Górę – 11.10.2018 r.

Ok. 300 delegacji Rodziny Szkół imienia Jana Pawła II zebrało się przed obrazem Matki Boskiej Częstochowskiej. Była to już 18. pielgrzymka przed cudowny obraz jasnogórskiej panienki w po-

Pielgrzymka Szkół Papieskich do Częstochowy – 9-10.10.2019 r.

Ta pielgrzymka to coroczne święto Rodziny Szkół Papieskich. Szkoła w Płoskiem jest jedyną placówką oświatową w Gminie Zamość, noszącą imię Jana Pawła II, dlatego zaszczyt reprezentowania Gminy i Zamojszczyzny stał się jednym z ważniejszych szkolnych priorytetów. Niemal 50-osobowa grupa dzieci i młodzieży, na czele z poczetem sztandarowym, uczestniczyła w Apelu Jasnogórskim oraz uroczystej Mszy św. na błoniach Jasnej Góry. Aby uzupełnić wiedzę na temat tego miejsca, delegacja płoszczańskiej szkoły zwiedziła

Muzeum Tysiąclecia, podziwiając skarby sprzed wieków w Skarbcu, a potem zachwycając się widokiem z wieży na Jasnej Górze.

WOLONTARIAT – PRACA UCZNIÓW NA RZECZ SŁABSZYCH

„(...) jesteście promieniem nadziei, który rozprasza mrok samotności i dodaje odwagi do przezwyciężenia pokusy przemocy i egoizmu.”

W całym pontyfikacie Jana Pawła II nie brakowało nauczania związanego z ideą wolontariatu, czynnej miłości caritas, zachęcającego do apostołstwa miłości, pracy na rzecz potrzebujących. Sama postawa Papieża, jego sposób postępowania, powoływanie różnego rodzaju inicjatyw kościelnych, czy promowanie dzieł charytatywnych, wskazuje, że pomoc bliźniemu uważał za funda-

w świadomości współczesnego człowieka, proklamację jedności i pomocy ludziom, dla których los okazał się niezbyt łaskawy.

Najbardziej popularną formą wolontariatu jest jednak działalność akcyjna. Uczniowie mogą obserwować efekty pracy – ilość zebranych artykułów, pieniędzy czy wykonanych prac. Początkowo były to akcje współorganizowane z Hufcem ZHP, obecnie z Pol-

skim Radiem Lublin i innymi podmiotami działającymi na rzecz pomocy ubogim czy potrzebującym, np. organizowane są akcje „Pomóż dzieciom przetrwać zimą” – zbiórki żywności czy odzieży przeprowadzane w zamojskich sklepach spożywczych, a obecnie przez PCK na terenie szkoły i w lokalnych sieciach sklepów „Swojak” i “Stokrotka” – głównie przed Świętami Bożego Narodzenia i Wielkanocą.

Najstarsza „papieska” akcja to październikowe **zbiórki pieniędzy na Dzieło Nowego Tysiąclecia**, początkowo prowadzone przez harcerzy, później przez uczniów w ramach religii, a obecnie przez ministrantów.

Do kolejnych akcji należy zaliczyć „**Górze złotą**”, polegającą na zbiorce monet o nominale 1, 2, 5 groszy – na wakacyjny wypoczynek dzieci najuboższych. Akcja trwa zawsze w 2 pierwszych tygodniach czerwca.

„**Kilometry dobra**” – akcja w szkole w Płoskiem polega na zbiorce funduszy do puszek przez 2 miesiące, 2 razy w tygodniu. Na koniec pieniądze są wymienione na monety o wartości 1 zł i następnie układane na specjalne taśmy samoprzylepne, których długość jest mierzona komisyjnie.

Rokrocznie w płoszczańskej placówce organizowana jest także pomoc dla organizacji ze stale przebywającymi w ich murach podopiecznymi, np. na rzecz Domu Opieki Społecznej Pomocy, prowadzonego przez Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek, opiekujących się dziećmi niepełnosprawnymi w Zamościu; zamojskiego Domu Dziecka, a obecnie także szkoła współpracuje z Domem Opieki dla Osób Starszych w Płoskiem. W styczniu przedszkolaki odwiedziły pensjonariuszy tej placówki i wraz ze szkolnym chórem wystąpiły z jasełkowym programem artystycznym. Występ wywołał wielkie wzruszenie i radość.

mentalną misję. Szkoła często wychodziła naprzeciw tym ideom – jeszcze jako dwie oddzielne szkoły (podstawówka i gimnazjum) w jednym budynku nie zapomnieliśmy o dostrzeganiu w potencjale osób zaangażowanych w wolontariat ogromnej szansy w tworzeniu ludzkiej solidarności i pobudzaniu do postawy służby. Uczenie młodego pokolenia empatii dawało szansę nie tylko na wewnętrzny rozwój, ale także stawano się oparciem dla ludzi znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej. **„Ważny jest rodzaj pomocy, którą się oferuje, ale ważniejsze od tego jest serce, z jakim tej pomocy się udziela.”** – przesłanie Papieża Jana Pawła II na zakończenie Międzynarodowego Roku Wolontariatu. Działalność wolontarystyczna w szkole w Płoskiem jest od zawsze. To część składowa

funkcją wychowawczej szkoły. Prowadzą ją nauczyciele, uczniowie a w szczególności organizacje działające w placówce. Prowadziły ją zastępy zuchów i harcerzy z ZHP, członkowie szkolnego koła PCK, szkolnego koła wolontariatu i samorząd uczniowski. Prace dla innych i uwrażliwienie na drugiego człowieka prowadzone były w różnej formie, choćby

za pomocą przekazów artystycznych. Przygotowane prace plastyczne i przedstawienia zwracały uwagę na potrzebę integracji dzieci niepełnosprawnych i solidarności społecznej. Takim działaniem było uczestnictwo w konkursie integracyjnym „Niech zawsze będzie...” w 2004 r. „Koło Teatralne 63 stopnie” uczestniczyło w jego rozstrzygnięciu – uczniowie zaprezentowali przedstawienie „Historia Magdy”. Jego celem było zwrócenie uwagi na problemy osób niepełnosprawnych w różnym wymiarze oraz ich miejsca

Pomagamy także, rozprowadzając dostarczone przez podmioty zewnętrzne kartki okolicznościowe, tablice naukowe na małym formacie i kalendarzyki. Szkolne Koło PCK wspomaga fundację AMUN, obejmującą opieką artystów malujących ustami i stopami, a Samorząd Uczniowski wspiera fundację „Pomóż i Ty”. Uczniowie pomagają nie tylko ludziom. W kręgu naszych zainteresowań znajdują się także „bracia mniejsi”, czyli zwierzęta oraz...pszczoły. Organizowane przez szkołę konkursy, akcje i zbiórki cieszą się ogromną popularnością wśród dzieci.

Podopieczni szkoły w Płoskiem zbierają karmę dla psów ze schroniska, dbają o dobro najpożyteczniejszych owadów świata i wykonują karmniki, by pomóc przetrwać zimę ptakom.

Istotne dla rozwoju młodych ludzi jest także zdobywanie nowych umiejętności organizowania wolontariatu, dlatego szkoła w Płoskiem przystąpiła do projektu „**Lot Orłów – wolontariat – aktywność – tożsamość**”, organizowanego przez Zamojskie Centrum Wolontariatu. W projekcie uczestniczyło 12 szkół z powiatu zamojskiego i miasta Zamościa. Płoszczańska placówka była jedyną reprezentującą Gminę Zamość. Projekt trwał od czerwca 2018 r. do grudnia 2019 r. We wrześniu 2019 r. uczniowie Daniel Bekier i Wiktor Wałczuk-Piech uczestniczyli w warsztatach mających na celu opracowanie zamojskiego kodeksu flagowego, a 2 miesiące później grupa uczniów, wolontariuszy z klasy VII, przeprowadziła zajęcia z przedszkolakami z tej samej szkoły, pt. „Kto ty jesteś – Polak mały”. W trakcie tych zajęć dzieci uczyły się od starszych „Katechizmu polskiego dziecka” Władysława Bezy, wykonywały kolorowanki flagi i godła Polski, które następnie zaprezentowano na szkolnym apelu z okazji 101. rocznicy Odzyskania Niepodległości przez Polskę. Wtedy też odczytano list od Premiera RP Ma-

teusza Morawieckiego, zaprezentowano flagę Państwową, którą przekazał Pani dyrektor uczestnik projektu „Lot Orłów”, ubrany w mundur ułański, uczeń Wiktor Wałczuk-Piech. Przedszkolaki otrzymały zamojski Kodeks Flagowy z rąk dyrekcji szkoły.

11 grudnia 2019 r. w zamojskim Okrągłaku odbyła się doroczna Gala Zamojskiego Centrum Wolontariatu. **Do uczestników projektu list gratulacyjny przesłał Premier RP Mateusz Morawiecki, przekazując patriotyczny pakiet z m.in. flagą państwową.**

Szkoła w Płoskiem realizuje także lokalne działania autorskie. Są one odpowiedzią na potrzeby lokalnej społeczności i ważnym elementem integrującym środowisko. **Kiermasz wielkanocny** – to akcja organizowana przez dzieci z nauczania początkowego i drużynę zuchową. Sprzedając stroiki, koszyki, zające i babki wielkanocne przed kościołem parafialnym w Niedzielę Palmową i w szkole, zbierane są pieniądze na konto organizowanej „zielonej szkoły”. Pierwowzorem takiej akcji była harcerska działalność na Rynku w Zamościu – harcerze i zuchy przygotowywali ciasta dla mieszkańców Zamościa.

Dzień Rodziny to organizowana od wielu lat, najczęściej w ostatnią niedzielę maja, wydarzenie plenerowe dla mieszkańców Płoskiego i Siedlisk. W poprzednich edycjach imprezy uczniowie tutejszej szkoły przynosili różnego rodzaju fanty na loterię, a w czasie losowania każdy zakupiony los niósł ze sobą jakiś fant – upominek. W ten sposób zebrano w bieżącym roku ponad 6000 zł, z czego 4000 zł przeznaczono dla dzieci z niepełnosprawnością, a 2000 zł na organizację Zielonej Szkoły.

Interesującą inicjatywą była „**Akcja – reakcja: Wolontariat – pomagamy**”, realizowana w marcu 2017 r. i obejmująca swymi działaniami klasy IV-VI szkoły podstawowej i I-III gimnazjum. Całość ak-

cji podzielono na trzy części: 1) pogadanki i warsztaty dotyczące wolontariatu; 2) akcję plastyczną wymagającą wykonania plakatu, po której zaprezentowano wszystkie prace na szkolnym korytarzu; 3) działania w praktyce, czyli zbiórkę środków czystości, które przekazano rodzinom i osobom potrzebującym.

Każdego roku jest realizowana forma stała, polegająca na zbiórce nakrętek z butelek PET i dostarczaniu ich do Hospicjum Santa Gala w Łabuńkach, oraz nowa forma stała – podjęcie współpracy z Domem Opieki dla Osób starszych w Płoskiem.

Wielu nauczycieli pracuje wolontarystycznie, realizując się w ramach drużyn zachowawczych, kół zainteresowań oraz włączając się w ofertę skierowaną do mieszkańców Gminy Zamość, a realizowaną przez Gminny Ośrodek Kultury, kluby sportowe, Koła Gospodyń Wiejskich, Ochotnicze Straże Pożarne, w tym Młodzieżowe Drużyny Pożarnicze. Tematyka tych działań jest różnorodna, zawsze jednak nakierowana na wewnętrzny rozwój działaczy i budowanie idei solidarności. Dlatego wolontariat w szkole w Płoskiem to także realizacja projektów związanych z upamiętnianiem przeszłości. Jedną z pierwszych międzynarodowych akcji było uczestnictwo w projekcie „Motyl”, przypominającym czarne karty historii XX wieku – obozy zagłady. Uczniowie wykonywali motyle z papieru, które wystawiono do Stanów Zjednoczonych na ogólnoswiatową wystawę papierowych motyli.

Stulecie urodzin Patrona szkoły w Płoskiem stało się źródłem organizacji nowej akcji na rzecz szerzenia idei wolontariatu. Sejm i Senat ustanowił rok 2020 Rokiem Jana Pawła II. Jako szkoła papieska wzięliśmy udział w projekcie „Dar na stulecie”, który uzyskał patronat honorowy Ministra Edukacji Narodowej. Główną ideą projektu jest wspieranie i pomnażanie dobra w każdej postaci. Liczy się każdy człowiek i każda wspólnota. Wolontariat, modlitwa, wydarzenia o charakterze społecznym, artystycznym, sportowym, charytatywnym czy edukacyjnym, to obszary działań, do których każdy może się przyłączyć. Wszystkie inicjatywy rejestrowane będą na stronie projektu, spisane i złożone w Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie jako Dar za życie Papieża z Polski. Obecny rok szkolny to charytatywne działania podjęte w ramach tego projektu, m.in. sprzedaż ciast i zdrowej żywności, przygotowanej przez uczniów i ich rodziny, z której zysk przeznaczono na cele charytatywne.

Działania szkoły w Płoskiem obejmują pomoc także osoby starsze w Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie jako Dar za życie Papieża z Polski; przykładem takich działań był projekt **Wolontariat junior – senior**. Działający od 2020 r. zespół uczniów odwiedził Krystynę Kasprzyk. Pani Kasprzyk przypominała historię Płoskiego, wysiedleń i Dzieci Zamojszczyzny w trakcie obchodów rocznicy wysiedleń. To wtedy powstał pomysł spotkania międzypokoleniowych pomiędzy seniorami i juniorami w ramach projektu wolontariackiego o tej samej nazwie. Zainteresowanie problemami osób starszych i wiedzą, jaką mają do przekazania, to nie nowy pomysł – od 12 lat uczniowie zdobywali informacje na temat II wojny światowej od swoich dziadków czy sąsiadów. Początkowo

była to indywidualna praca związana z działaniami szkoły, potem przystąpiono do ogólnopolskiego projektu realizowanego przez IPN pn. „Opowiedz mi o wolnej Polsce”.

Jak mawiał Ojciec Święty: „Ojczyzna jest naszą matką ziemską. Polska jest matką szczególną. Niełatwe są jej dzieje, zwłaszcza na przestrzeni ostatnich stuleci. Jest matką, która wiele przecierpiła i wciąż na nowo cierpi. Dlatego też ma prawo do miłości szczególnej.” Dlatego w sferze zainteresowań szkoły znajdują się obchody wysiedleń Płockiego, prezentowane m.in. w Kościele pw. św. Jacka w Płocku, oraz praca nad poznawaniem i upamiętnianiem lokalnej historii. Uczniowie nie tylko zbierają informacje o przeszłości, ale także uczestniczą w lekcjach żywej historii, tj. spotkaniach

ze świadkami historii, autorami książek oraz historycznych inscenizacjach, jak np. bitwy pod Osuchami, jednej z najstynniejszych lokalnych bitew II wojny światowej.

Dzięki temu mogą zobaczyć prawdę o przeszłości w czasie wycieczek historycznych i szkolnych projektów umożliwiających zdobycie wiedzy w ciekawy sposób.

Społeczność płocka ma nadzieję, że te działania – te krople dobroci, pozwolą, by przyszłość stała się łatwiejsza dla wszystkich. Że zasiane ziarno wyda owoce, jakich nie powstydziliby się Patron szkoły.

„WSZYSTKO ZACZYNA SIĘ OD PRZEDSZKOLA...”

Oddziały przedszkolne w Szkole Podstawowej im. Papieża Jana Pawła II w Płoskiem

W roku szkolnym 2011/2012 w szkole w Płoskiem powstają oddziały przedszkolne, skupiające dzieci z okolicznych miejscowości. Dziś już te wspaniałe maluchy wielkimi krokami zbliżają się do zakończenia edukacji w papieskiej szkole nieopodal malowniczego Zamościa. Codziennie różnym krokiem idą również wszystkie oddziały przedszkolne i ludzie, którzy wkładają ogrom serca w swoją pracę oraz rozwój najmłodszych podopiecznych szkoły. Z roku na rok dzieci przybywa, a wychowawcy szkolą się i zdobywają cenne doświadczenia po to, by maluszki czuły się tutaj bezpiecznie i wyjątkowo. W ciągu całego roku szkolnego dzieci poznają najnowsze metody pracy, biorą udział w akademiach szkolnych,

zarówno biernie, jak i czynnie, doświadczają, bawią się, tworzą, tańczą, śpiewają, recytują, przenoszą w świat dziecka swoich starszych kolegów, ale przede wszystkim dorosłych. Przedszkole przy szkole w Płoskiem liczyło dwie grupy. Pierwsza dla dzieci w wieku 4–5 lat dostępna była w wymiarze 10-godzin. Prowadziły ją Katarzyna Borys i Irena Tałanda. Druga grupa przedszkolna dla dzieci w wieku 6 lat prowadzona była przez Renatę Zbyret.

Praca przedszkola była ukierunkowana na wspieraniu rozwoju dzieci, gwarantując opiekę i wychowanie oraz edukację na wysokim poziomie. Początki nie były łatwe, gdyż grupy nie były dostatecznie wyposażone. Dzięki dużemu zaangażowaniu nauczycieli i rodziców pozyskiwano sukcesywnie środki na zakup potrzebnego wyposażenia, głównie zabawek. Wychowawczynie wspólnie z rodzicami organizowały kiermasze bożonarodzeniowe i wielkanocne, gdzie były sprzedawane wytwory dziecięcych prac. Za pozyskane środki doposażano grupy przedszkolne.

W roku szkolnym 2014/2015 szkoła przystąpiła do unijnego projektu „Modernizacja oddziałów przedszkolnych”. Udało się wtedy pozyskać fundusze na kwotę ok. 172 000 zł. Grupy otrzymały wysokiej jakości sprzęt multimedialny oraz wspaniałe zabawki. Pozyskane pomoce w znacznym stopniu uatrakcyjniły prowadzone zajęcia. Z tych funduszy unijnych szkoła wzbogaciła się o nowy plac zabaw (ok. 85 tys. zł), bardzo dobrze wyposażony w sprzęty, które nie były dostępne na istniejącym dotychczas placu wiejskim funkcjonującym na terenie szkoły.

Zaangażowanie i właściwa opieka nauczycieli zaowocowały dobrą opinią w środowisku lokalnym. Nie było najmniejszego problemu z naborem dzieci do grup przedszkolnych. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom mieszkańców, 3 lata temu została utworzona kolejna grupa 3 latków.

LIST OJCA ŚWIĘTEGO DO DZIECI

Przed Świątami Bożego Narodzenia w 1994 roku Patron płoszczańskiej szkoły, Ojciec Święty Jan Paweł II, wydaje „List do dzieci”, zapraszając je do modlitwy. Oto jego treść:

Drogie dzieci! Jezus przychodzi na świat. Za kilka dni będziemy obchodzić Boże Narodzenie, Święto tak bardzo radośnie przeżywane przez wszystkie dzieci w każdej rodzinie, a w tym roku jeszcze bardziej, gdyż jest to Rok Rodziny. Zanim ten rok się skończy, pragnę zwrócić się do was, dzieci całego świata, aby dzielić z wami radość płynącą z tego bogatego w treść wydarzenia.

Boże Narodzenie jest świętem Dziecka – nowo narodzonego Dziecka. Jest to zatem wasze święto! Wy tak bardzo na nie czekacie i przygotowujecie się do niego z radością. Liczycie po prostu dni i godziny, które was jeszcze dzielą od Świętej Nocy Betlejemskiej. Widzę was, jak przygotowujecie betlejemską stajenkę w domu, w parafii, we wszystkich zakątkach świata, przybliżając klimat i środowisko, w którym narodził się Zbawiciel. Tak! W okresie Bożego Narodzenia stajenka betlejemaska ze żłóbkiem Dzieciątka zajmuje centralne miejsce w Kościele. I wszyscy do niej spieszą w duchowej pielgrzymce, tak jak pasterze w Noc Narodzenia. Potem trzej Mędrcy przybywają z dalekiego Wschodu, idąc za światłem gwiazdy, która im pokazała miejsce, gdzie złożony był Odkupiciel świata. Wy też w tym czasie dążycie do tych stajenek, aby wpatrywać się w Dziecię położone na sianie, żeby wpatrywać się w Jego Matkę oraz

w świętego Józefa, który był na ziemi opiekunem Odkupiciela. Patrząc na Świętą Rodzinę, myślicie o waszej własnej rodzinie, w której przyszłście na świat, myślicie o swojej mamie, która dała wam życie i o swoim ojcu. Troszczą się oni o utrzymanie rodziny, o wasze wychowanie i wykształcenie. Rodzice bowiem nie tylko dają życie dziecku, ale także je wychowują od pierwszych dni jego przyjścia na świat.

Jeśli dzisiaj piszę o tym wszystkim do was, drogie dzieci, to czynię to dlatego, że i ja sam byłem przed wielu laty takim samym dzieckiem jak wy. Również i ja przeżywałem wówczas radość Bożego Narodzenia tak, jak wy, a kiedy zajaśniała gwiazda betlejemaska, spieszyłem się do stajenki razem z moimi rówieśnikami, ażeby przeżyć na nowo to, co wydarzyło się 2000 lat temu w Palestynie. Naszą radość wyrażaliśmy przede wszystkim w śpiewie. Jakże piękne i wzruszające są kolędy, które tradycja wszystkich narodów oplótła wokół Bożego Narodzenia! Ież w nich głębokich myśli, a nade wszystko jak wiele czutej radości skierowanej do tego Bożego Dzieciątka, które w Świętą Noc przyszło na świat!

Także dni po narodzinach Jezusa są dniami świątecznymi. Wspominamy najpierw dzień ósmy, kiedy wedle tradycji Starego Testamentu nadano Dzieciństwu imię: właśnie imię Jezus. Następnie dzień czterdziesty, kiedy został ofiarowany w Świątyni, jak każdy pierworodny syn izraelski. Miało wówczas miejsce niezwykle spotkanie: Matce Bożej, przybyłej z Dzieciątkiem do Świątyni, wyszedł naprzeciw starzec Symeon, wziął małego Jezusa w objęcia i wypowiedział prorocze słowa: „Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Two-

jego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwataę ludu Twego, Izraela” (Łk 2,29–32). A potem, zwracając się do Maryi, Jego Matki, dodał: „Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwić się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie” (Łk 2,34–35).

Tak więc już w pierwszych dniach życia Jezusa słyszymy zapowiedź Jego Męki, w której będzie kiedyś uczestniczyła także Jego Matka, Maryja: w Wielki Piątek będzie w milczeniu stać pod Krzyżem Syna. Wkrótce zresztą mały Jezus znajdzie się w wielkim niebezpieczeństwie: okrutny król Herod rozkaże pozabijać wszystkich chłopców w wieku do dwóch lat i dlatego Jezus będzie musiał uchodzić z rodzinami do Egiptu.

Z pewnością dobrze znacie te wydarzenia związane z narodzinami Jezusa. Opowiadają wam o nich wasi rodzice, wasi duszpasterze, nauczyciele, katecheci i katechetki. Przeżywacie je głęboko co roku w okresie Świąt Bożego Narodzenia wraz z całym Kościołem. W ten sposób stają się wam bliskie dramatyczne okoliczności związane z dzieciństwem Jezusa.

Drodzy przyjaciele! W wydarzeniach związanych z Dzieciątkiem Betlejemskim możecie rozpoznać losy dzieci na całym świecie. Jeżeli bowiem prawdą jest, że dziecko jest radością nie tylko rodziców, ale także radością Kościoła i całego społeczeństwa, to równocześnie jest też prawdą, że niestety, wiele dzieci w naszych czasach w różnych częściach świata cierpi i podlega wielorakim zagrożeniom. Cierpią głód i nędzę, umierają z powodu chorób i niedożywienia, padają ofiarą wojen, bywają porzucane przez rodziców, skazywane na bezdomność, pozbawione ciepła własnej rodziny, ulegają różnym formom gwałtu i przemocy ze strony dorosłych. Czy można przejść obojętnie wobec cierpienia tylu dzieci, zwłaszcza gdy jest to cierpienie w jakiś sposób zawinione przez dorosłych?

Jezus przynosi Prawdę. Dzieciątko złożone w żłobie, w które wpatrujemy się w czasie Bożego Narodzenia, wzrastało w latach. Jak wiecie, Jezus dwunastoletni wraz z Maryją i Józefem udał się po raz pierwszy z Nazaretu do Jerozolimy na Święta Paschy. Tam, zagubiony w tłumie pielgrzymów, odłączył się od rodziców i, wraz z innymi rówieśnikami, przysłuchiwał się nauczycielom świątynnym, jak gdyby „lekcji katechizmu”. Korzystano ze świąt, ażeby takim chłopcom jak Jezus przekazać prawdy wiary. Okazało się jednak, że podczas tego spotkania ten przedziwny Chłopiec, który przybył z Nazaretu, nie tylko zadaje wnikliwe pytania, ale także sam udziela głębokich odpowiedzi tym, którzy Go pouczali. I te Jego pytania, a jeszcze bardziej odpowiedzi, wprawiają w zdumienie świątynnych nauczycieli. Kiedyś takie samo zdumienie będzie towarzyszyło Jego nauczaniu publicznemu: wydarzenie w Świątyni jerozolimskiej stanowiło początek i jak gdyby zapowiedź tego wszystkiego, co miało nastąpić kilkanaście lat później.

Drodzy chłopcy i dziewczynki, rówieśnicy dwunastoletniego Jezusa, czyż nie przypominają się wam w tej chwili lekcje religii w parafiach i w klasach szkolnych, w których uczestniczyście? I teraz chciałbym wam zadać kilka pytań: jaka jest wasza postawa wobec lekcji religii? Czy jesteście przejści katechizacją tak jak dwunastoletni Jezus w świątyni? Czy uczęszczacie pilnie na naukę religii w szkołach i parafiach? Czy w tym pomagają wam wasi rodzice?

Jezus dwunastoletni tak bardzo przejął się tą katechezą w Świątyni jerozolimskiej, że poniekąd zapomniał nawet o swoich rodzicach. Maryja i Józef w drodze do Nazaretu, wracając wraz z innymi pielgrzymami, zorientowali się, że Jezusa nie ma w gromadzie idących z nimi dzieci. Dość długo trwało poszukiwanie. Zawrócili z drogi i dopiero na trzeci dzień znaleźli Go w Jerozolimie w Świątyni. „Synu, czemuś nam to uczy-

nił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie” (Łk 2,48). Jakże przedziwna jest odpowiedź Jezusa i jakże zastanawiająca! Mówi: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” (Łk 2,49). Była to odpowiedź trudna do przyjęcia. Ewangelista Łukasz dodaje tylko, że Maryja „chowata wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu” (2,51). Była to bowiem odpowiedź, która miała się wyjaśnić później, kiedy Jezus był już dorosłym mężczyzną, kiedy zaczął nauczać i kiedy potwierdził, że dla sprawy swojego Ojca jest gotów ponieść wszelkie cierpienie, a nawet śmierć na krzyżu.

Z Jerozolimy Jezus wrócił z Maryją i Józefem do Nazaretu i był im posłuszny (por. Łk 2,51). O tym okresie poprzedzającym publiczne nauczanie Jezusa, Ewangelia podaje tylko, że „czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi” (Łk 2,52).

Drogie dzieci, w Dzieciątku, które teraz podziwiacie w żłobku, dostrzegacie już tego dwunastoletniego Chłopca, który w Świątyni jerozolimskiej rozmawia z nauczycielami. Jest On tym samym, który później jako trzydziestoletni mężczyzna zacznie głosić słowo Boże, otoczy się kręgiem dwunastu Apostołów, będą za Nim podążały rzesze ludzi spragnionych prawdy. Będzie On co krok potwierdzał swoją niezwykłą naukę znakami mocy Bożej: będzie przywracał wzrok niewidomym, uzdrawiał chorych, a nawet wskrzeszał zmarłych. Wśród tych przywróconych do życia będzie dwunastoletnia córka Jaira, a także syn wdowy z Nain, którego Pan Jezus oddał żywego płaczącej matce.

Tak. To nowo narodzone Dzieciątko, stawszy się dorosłym, jako wielki Nauczyciel Bożej Prawdy okaże szczególną miłość dzieciom. Powie Apostołom: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im”, i doda: „do takich bowiem należy królestwo Boże” (Mk

10,14). Innym razem, przed spierającymi się o pierwszeństwo Apostołami, Jezus postawi dziecko i powie: „Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego” (Mt 18,3). Wypowie wówczas słowa, które zawierają w sobie bardzo surowe ostrzeżenie: „Lecz kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, temu byłoby lepiej kamień młyński zawiesić u szyi i utopić go w głębi morza” (Mt 18,6).

Jak ważne jest dziecko w oczach Pana Jezusa! Można by wręcz powiedzieć, że Ewangelia jest głęboko przeniknięta prawdą o dziecku. Można by ją nawet w całości odczytywać jako „Ewangelię dziecka”.

Co to znaczy: „Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego”? Czyż Pan Jezus nie stawia dziecka za wzór także ludziom dorosłym? Jest coś takiego w dziecku, co winno się odnaleźć we wszystkich ludziach, jeżeli mają wejść do królestwa niebieskiego. Niebo jest dla tych, którzy są tak prości jak dzieci, tak pełni zawierzenia jak one, tak pełni dobroci i czystości. Tylko tacy mogą odnaleźć w Bogu swojego Ojca i stać się za sprawą Jezusa również dziećmi Bożymi.

Czyż to nie jest główne orędzie Bożego Narodzenia? Czytamy u św. Jana: „A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas” (J 1,14), i dalej: „Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi” (J 1,12). Dziećmi Bożymi! Wy, chłopcy i dziewczynki, jesteście synami i córkami waszych rodziców. A Bóg pragnie, byśmy wszyscy byli Jego dziećmi przybranymi przez łaskę. To jest właśnie to wielkie źródło radości Bożego Narodzenia, o której piszę wam przy końcu Roku Rodziny. Rozradujcie się wszyscy tą „Ewangelią Bożego dziecięctwa”. Niech tą radością zaowocują w całej pełni zbliżające się Święta Bożego Narodzenia w Roku Rodziny.

Jezus daje samego siebie. Drodzy przyjaciele, niezapomnianym spotkaniem z Panem Jezusem jest bez wątpienia Pierwsza Komunia Święta, dzień, który wspomina się jako jeden z najpiękniejszych w życiu. Eucharystia, ustanowiona przez Chrystusa w przeddzień Jego Męki, podczas Ostatniej Wieczerzy, jest Sakramentem Nowego Przyjścia, jest największym z Sakramentów. W tym Sakramencie Pan Jezus pod postaciami chleba i wina staje się pokarmem naszych dusz. Dzieci po raz pierwszy przyjmują ten Sakrament uroczysto – właśnie w dniu Pierwszej Komunii Świętej – ażeby potem móc Go przyjmować jak najczęściej i w ten sposób pozostawać w zażyłej przyjaźni z Panem Jezusem.

Komunię Świętą, jak wiecie, mogą przyjmować tylko ci, którzy są ochrzczeni: Chrzest bowiem jest pierwszym i najpotrzebniejszym do zbawienia Sakramentem. Chrzest jest wielkim wydarzeniem! W pierwszych wiekach Kościoła, kiedy Chrzest przyjmowali przede wszystkim ludzie dorośli, jego obrzęd kończył się uczestnictwem w Eucharystii i łączył się z uroczystością podobną do tej, jaka dzisiaj towarzyszy Pierwszej Komunii Świętej. Z biegiem czasu, kiedy zaczęto udzielać Chrztu Świętego przede wszystkim niemowlętom – stąd większość z was, drogie dzieci, nie pamięta dnia swojego Chrztu – to uroczyste świętowanie zostało przeniesione na dzień Pierwszej Komunii Świętej. Każdy chłopiec i dziewczynka z katolickiej rodziny zna dobrze to przeżycie: Pierwsza Komunia Święta jest wielkim świętem rodziny. W tym dniu razem z dzieckiem przyjmują zazwyczaj Eucharystię także jego rodzice, rodzeństwo, dalsza rodzina i chrzestni, a niekiedy także nauczyciele i wychowawcy.

Dzień Pierwszej Komunii Świętej jest też wielką uroczystością w parafii. Mam jeszcze w pamięci ten dzień, kiedy w gronie moich rówieśników i rówieśnic przyjmowałem po raz pierwszy Eucharystię w moim parafialnym kościele. Ażeby to wielkie wydarzenie nie zostało zapomniane,

utrwała się je zazwyczaj na fotografiach rodzinnych. Towarzyszą one na ogół człowiekowi przez całe życie. Po latach, kiedy przegląda się te fotografie, odżywa wspomnienie tamtych dni, powraca się do tej czystości i radości, jakich doświadczyło się w spotkaniu z Jezusem, który z miłości stał się Odkupicielem człowieka.

Dla iluż dzieci w dziejach Kościoła Eucharystia była źródłem duchowej siły, czasem wręcz bohaterskiej! Jakże nie wspomnieć na przykład tych świętych chłopców i dziewcząt z pierwszych wieków, jeszcze dzisiaj znanych i czczonych w całym Kościele? Wystarczy tu przypomnieć św. Agnieszkę, która żyła w Rzymie, św. Agatę, umęczoną na Sycylii oraz św. Tarsycjusza – chłopca, którego słusznie można nazwać męczennikiem Eucharystii, gdyż wolał poświęcić życie niż oddać Pana Jezusa, którego przenoślił pod postacią chleba.

I tak, poprzez wieki aż do naszych czasów nie brak dzieci, nie brak chłopców i dziewcząt wśród świętych i błogostawionych Kościoła. Tak jak w Ewangelii Pan Jezus okazuje im szczególne zaufanie, tak również Jego Matka Maryja w ciągu dziejów nieraz czyniła małe dzieci powiernikami swej matczynej troski. Przypomnijcie sobie św. Bernadettę z Lourdes, dzieci z La Salette, czy też już w naszym stuleciu Łucję, Franciszka i Hiacyntę z Fatimy.

Wspomniałem wam wcześniej o „Ewangelii dziecka”: czyż nie doczekała się ona w naszym stuleciu szczególnego wyrazu w duchowości św. Teresy od Dzieciątka Jezus? Prawdą jest, że Pan Jezus oraz Jego Matka wybierają często właśnie dzieci, ażeby powierzać im sprawy wielkiej wagi dla życia Kościoła i ludzkości. Wymieniłem tutaj tylko niektóre dzieci, powszechnie znane, ale jest jeszcze wiele innych! Odkupiciel ludzkości niejako dzieli się z nimi troską o innych ludzi: o rodziców, o kolegów i koleżanki. Czeka bardzo na ich modlitwę. Jakże ogromną siłę ma modlitwa dziecka! Staje się ona czasem wzorem dla dorosłych: modlić się z prostotą i całkowitą ufnością, to znaczy zwracać się do Boga tak, jak czynią to dzieci.

W ten sposób dochodzę do sprawy najważniejszej w tym Liście: przy końcu Roku Rodziny pragnę powierzyć waszej modlitwie, drodzy mali przyjaciele, nie tylko sprawy waszej rodziny, ale także wszystkich rodzin na świecie. I nie tylko to. Mam jeszcze wiele innych spraw, które chcę wam polecić. Papież liczy bardzo na wasze modlitwy. Musimy się razem wiele modlić, ażeby ludzkość, a żyje na ziemi wiele miliardów ludzi, stawała się coraz bardziej rodziną Bożą, ażeby mogła żyć w pokoju. Wspomniałem na początku o ogromnych cierpieniach, jakich doświadczyło wiele dzieci w tym stuleciu i doświadcza w chwili obecnej. Ileż dzieci, także w tych dniach, pada ofiarą nienawiści, która szaleje w wielu miejscach ziemskiego globu, jak na przykład na Bałkanach i w niektórych krajach Afryki! Właśnie rozważając te wydarzenia, napędzające nas wielkim bólem, postanowiłem prosić was, drogie dzieci, ażebyście wzięły sobie do serca modlitwę o pokój. Wiecie dobrze, że miłość i zgoda budują pokój, a nienawiść i przemoc go rujnują. Jesteście wrażliwe na miłość, a lękacie się wszelkiej nienawiści. Dlatego Papież może liczyć na to, że spełnicie jego prośbę, że dołączycie się do jego modlitwy o pokój na świecie z takim samym zapałem, z jakim modlicie się o pokój i zgodę w waszych rodzinach.

Chwalcie imię Pana. Pozwólcie, drodzy chłopcy i dziewczęta, że na zakończenie tego Listu przypomnę słowa Psalmu, które mnie zawsze wzruszały: *Laudate pueri Dominum! Chwalcie, o dziatki, chwalcie imię Pana. Niech imię Pańskie będzie błogostawione odtąd i aż na wieki! Od wschodu słońca aż po zachód jego niech imię Pańskie będzie pochwalone!* (por. Ps 113 [112], 1-3). Kiedy rozważam słowa tego Psalmu, mam przed oczyma twarze dzieci całego świata: od Wschodu aż do Zachodu, od Północy do Południa. Do was, moi mali przyjaciele,

bez względu na różnice języka, rasy czy narodowości, mówię: Chwalcie imię Pana!

A ponieważ człowiek winien chwalić Boga przede wszystkim własnym życiem, nie zapominajcie o tym, co dwunastoletni Jezus powiedział swojej Matce i Józefowi w Świątyni jerozolimskiej: „Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” (Łk 2,49). Człowiek chwali Boga przez to, że idzie w życiu za głosem swego powołania. Pan Bóg powołuje każdego człowieka, a Jego głos daje o sobie znać już w duszy dziecka: powołuje do życia w małżeństwie czy też do kapłaństwa; powołuje do życia zakonnego, a może do pracy na misjach... Kto wie? Módlcie się, drodzy chłopcy i dziewczęta, abyście rozpoznali, jakie jest wasze powołanie, i abyście mogli później iść wielkodusznie za jego głosem.

Chwalcie imię Pana! Dzieci wszystkich kontynentów w Noc Betlejemską patrzą z wiarą w nowo narodzone Dzieciątko i przeżywają wielką radość z Bożego Narodzenia. Śpiewając w swoich własnych językach, chwalać imię Pana. I tak przez całą ziemię płynie radosna pieśń Bożego Narodzenia. Ileż rzewnych, wzruszających słów wypowiadają wszystkie języki ludzkie! I ta wielka pieśń, którą śpiewa ziemia cała, łączy się z chórami Aniołów, głoszących światu nad betlejemską stajenką hymn Bożej chwały: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania” (Łk 2,14). Oto stanął wśród nas, jako nowo narodzone Dziecię, Syn Bożego upodobania. A wokół Niego

dzieci wszystkich narodów ziemi odczuwają na sobie miłujący wzrok Ojca niebieskiego i radują się, że je miłuje. Człowiek nie może żyć bez miłości. Jest wezwany do miłości Boga i bliźniego, ale żeby prawdziwie miłować, potrzebna jest mu ta pewność, że Bóg go miłuje.

Bóg was miłuje, drogie dzieci! I to właśnie pragnę wam powiedzieć na zakończenie Roku Rodziny i na te Święta Bożego Narodzenia, które w sposób szczególny są waszymi świętami.

Życzę wam radosnych i pogodnych Świąt, życzę, abyście doznali w sposób szczególny miłości waszych rodziców, waszych braci i siostr, i całej rodziny. Niech ta miłość, właśnie dzięki wam, drodzy chłopcy i dziewczęta, rozszerzy się na wasze otoczenia i na cały świat. Niech ta miłość dotrze do wszystkich, którzy jej szczególnie potrzebują: zwłaszcza do cierpiących i zapomnianych. Czyż może być większa radość niż ta, którą wnosi miłość? Czy może być większa radość niż ta, którą Ty, Panie Jezu, wnosisz w dzień Bożego Narodzenia w ludzkie serca, a zwłaszcza w serca wszystkich dzieci?

Podnieś rączkę Boże Dziecię
i błogostaw swoim małym przyjaciółom,
błogostaw wszystkim dzieciom na całej ziemi!

Watykan, 13 grudnia 1994 r.

Jan Paweł II

PROJEKTY, WYDARZENIA I PRZEDSZKOLAKI

W trosce o wszechstronny rozwój dzieci w przedszkolu w Płoskiem prowadzone są dodatkowe projekty o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym. Oto niektóre z nich:

Przedszkolaki uczyły się prawidłowych nawyków związanych z higieną rąk wraz z ogólnopolskim programem edukacyjnym „Akademia Czystych Rąk Carex”. Nasze przedszkolaki wspólnie z Kubusiem uczyły się zachowań ekologicznych i zakończyły go zdobyciem dyplomu Przyjaciela Przyrody.

„XVI Ogólnopolski Tydzień Czytania Dzieciom” (czerwiec 2017 r.), na który zaproszono następujących gości: Elżbietę Stankiewicz – dyrektor Biblioteki Publicznej Gminy Zamość, Józefa Siemczyka – ówczesnego Przewodniczącego Rady Gminy Zamość, ks. Zbigniewa Szalko – Proboszcza Parafii w Płoskiem, Sołtysa Tadeusza Kostrubca oraz przebywającego w tym dniu w Zamościu Prezydenta RP Andrzeja Dudę, który niestety mając

napięty plan wizyty nie mógł odwiedzić naszych przedszkolaków. Otrzymaliśmy list z podziękowaniem za zaproszenie. Zaproszeni goście przeczytali dzieciom fragmenty swoich ulubionych książek.

„Podróże Misiotanków” – to ogólnopolski projekt edukacyjny, w którym wzięliśmy udział. Przedszkolaków odwiedził „Misiotank – policjant”, którego zadaniem było utrwalić dzieciom zasady bezpiecznego zachowania na ulicy, w domu, na wycieczce, na placu zabaw, itp. Dzieci wzięły udział w konkursie plastycznym, pt. „Nauka z Misiotankiem”, a nagrodę zdobyła Julia Kostrubiec z grupy „Puchatki”.

Ogólnopolski Program „Pomysłowy Rok” stworzony przez fundację „Uniwersytet dzieci” zakładał świętowanie w roku szkolnym 2017/2018 różnych okazji z wykorzystaniem ciekawych pomysłów na zajęcia okolicznościowe. Ideą programu było świętowanie różnych okoliczności, jak Boże Narodzenie czy Wielkanoc, a także podkreślenie wagi różnych dni, jak Walentynki, pierwszy dzień wiosny, itp. Dzięki udziałowi w programie dzieci rozwijały umiejętności

krytycznego i logicznego myślenia, rozumowania, argumentowania i wnioskowania. Zajęcia wspomagały wszechstronny rozwój, rozbudzały i zaspokajały naturalną ciekawość poznawczą dzieci. Zajęcia wywoływały wiele emocji i twórczego zaangażowania. Jest zatem nadzieja, że zdobyta w tym czasie wiedza zostanie w pamięci dzieci na zawsze. Otrzymaliśmy gratulacje, certyfikat i dyplomy. Ogólnopolski konkurs „Przedszkole talentów” realizowano w roku szkolnym 2017/2018. Celem konkursu było rozwijanie potencjału dzieci, ich zainteresowań oraz talentów. Przedszkole powinno uczyć kreatywności już od najmłodszych lat, głównie poprzez wskazywanie możliwości rozwoju i poszukiwanie różnorodnych rozwiązań. Podczas realizacji konkursu wykonaliśmy liczne zadania, m.in. przeprowadziliśmy dzień talentu w przedszkolu. Tego dnia dzieci mogły zaprezentować swoje talenty, np. muzyczne, taneczne, gimnastyczne, plastyczne. Odbyły się przedszkolne mistrzostwa w grach edukacyjnych. Zorganizowaliśmy gry i zabawy kształtujące umiejętność dodawania i odejmowania u dzieci. Przeprowadziliśmy przedszkolny konkurs recytatorski pod hasłem „Brzechwa i Tuwim dzieciom”, zorganizowaliśmy wycieczkę po okolicy pod hasłem „Poznaję swoje otoczenie”. Wycieczka miała na celu wyuczenie nawyku wynajdywania charakterystycznych punktów, mogących ułatwić odnalezienie się w różnych miejscach. Wpłynęliśmy na kształtowanie odporności emocjonalnej dziecka, ze wskazaniem sytuacji przyczynowo-skutkowej podczas Olimpiady sportowej. O bezpieczeństwo dzieci zadbałaliśmy przez przeprowadzenie zajęć w formie krótkich scenek, takich jak kontakt z nieznanymi. Przedstawione sytuacje miały na celu uświadomienie dzieciom jak niebezpieczne mogą być kontakty z nieznanymi, którzy proponują poczęstunek, chcą ich odprowadzić do domu lub pokazać im coś ciekawego. Dzieci miały za zadanie wybrać odpowiednie postawy w danej sytuacji. Nauczyciele doskonalili swoje umiejętności poprzez udział w kursie, przeprowadzonym w formie e-learningu przez Studium Prawa Europejskiego w Warszawie.

Ogólnopolski projekt „Kreatywne przedszkole – twórczy maluch” szkoła w Płoskiem realizowała w roku szkolnym 2018/2019. Projekt miał na celu kształtowanie kluczowych kompetencji u dzieci w wieku przedszkolnym, ukazanie ich roli i znaczenia w procesie uczenia się oraz przygotowania dzieci do życia społecznego i funkcjonowania w dorosłym życiu. Realizując zadania projektu nasze przedszkolaki kształtowały kompetencje porozumiewania się w języku ojczystym i w językach obcych, a także kompetencje i umiejętność uczenia się. W tym celu przygotowaliśmy i wykorzystywaliśmy kącik badawczy, który pomagał w kształtowaniu kompetencji matematycznych i podstawowych

kompetencji naukowo-technicznych. Zorganizowaliśmy uroczystość patriotyczną, która wpłynęła na poznawanie, przeżywanie oraz kreowanie kultury regionalnej i narodowej. Tym samym miała wpływ na kształtowanie kompetencji świadomości i ekspresji kulturalnej. Prowadziliśmy tzw. mały wolontariat, który rozwijał kompetencje społeczne i obywatelskie, a nauka programowania w przedszkolu miała wpływ na kształtowanie kompetencji informatycznych. Kształtowaliśmy kompetencje inicjatywności i przedsiębiorczości poprzez wykonywanie wspólnie z rodzicami pracy plastyczno-technicznej w wykorzystaniu surowców wtórnych. Co roku najstarsza grupa przedszkolna realizuje program antynikotynowy „Czyste powietrze wokół nas”, który kształtuje prawidłowe postawy zdrowotne i asertywne postawy wśród dzieci, dotyczące ochrony własnego zdrowia, przydatne w przypadku bezpośredniego kontaktu z osobami palącymi.

„Bezpieczne dziecko – bezpieczne przedszkole”

Celem konkursu jest wpojenie dzieciom w wieku przedszkolnym nawyków bezpieczeństwa w placówkach przedszkolnych, domach, na placach zabaw, w kontakcie z przyrodą, w tym również zasad postępowania ze zwierzętami, elementarnych zasad ruchu drogowego i w kontaktach z osobami obcymi. Nasze przedszkole w okresie od 12.09.2018 r. do 12.03.2019 r. wykonało 12 zadań przewidzianych regulaminem konkursu. Oto relacja z kilku najciekawszych.

Dzieci zapoznali się z regulaminem korzystania z urządzeń znajdujących się na placu zabaw. Wspólnie z nauczycielem dokonali przeglądu technicznego urządzeń na placu zabaw. Zostały uczulone na potrzebę zgłaszania nauczycielom wszelkich zauważonych nieprawidłowości.

Podczas zajęć dzieci nauczyły się opatrywania drobnych ran. Wszystkie dzieci aktywnie wykonywały ćwiczenia, ucząc się przemywania i bandażowania skaleczeń oraz wzywania pomocy.

Podczas spotkania dzieci miały okazję poznać rolę i zadania policji, poznały wartość zawodu policjanta. Prowadzący starali się wzbudzić szacunek i zaufanie do policjanta jako osoby, która nam zawsze pomoże. Utrwaliły zasady przechodzenia przez ulicę, znajomość numerów alarmowych oraz sposoby postępowania w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa.

Na zajęciach dzieci miały okazję poznać narzędzia, których najczęściej używa pielęgniarka oraz jakie wykonuje czynności w swojej codziennej pracy w szpitalu czy przychodni. Utrwaliły zasady za-

chowania się przy skaleczeniu, upadku, zdały quiz ze znajomości numerów telefonów alarmowych.

Celem przeprowadzonych zajęć było uświadomienie dzieciom, iż każdy człowiek ma swoje prawa i obowiązki. Podczas prowadzonych rozmów nauczyciel starał się wyjaśnić, że każdy z nas ma inne potrzeby i należy je respektować.

Udział w ogólnopolskiej akcji „Sprintem do maratonu” miał miejsce w maju 2019 r. W ramach innowacji pedagogicznej „Mały Miś w świecie Wielkiej Literatury” przedszkolaki po raz pierwszy wzięły udział w V Edycji Ogólnopolskiego Maratonu „Sprintem do maratonu”. W ramach rywalizacji przedszkolaki z wychowawcami, uczniowie z klasy VI i rodzice, wspólnie pokonali dystans **30650 metrów**. Serdecznie gratulujemy uczestnikom!

Innowacja pedagogiczna „Mały miś w świecie wielkiej literatury” – rok szkolny 2018/2019. Inicjatywa oparta była na postaci Małego Misia, który pełnił rolę przewodnika po świecie literatury oraz na propagowaniu czytelnictwa. Rozwijała i promowała czytelnictwo w przedszkolach, przy współpracy ze środowiskiem lokalnym. Do czytania książeczek włączyli się rodzice, pracownicy szkoły i uczniowie ze starszych klas.

Kontynuacją pracy nad rozwijaniem czytelnictwa jest kolejna innowacja pedagogiczna, **międzynarodowy projekt „Magiczna moc bajek”**, czyli „Bajkowa podróż do krainy wartości i dziecięcej wyobraźni, rozwijanie kompetencji czytelniczych”. Innowacja jest odpowiedzią na realizację podstawowych kierunków polityki oświatowej Ministerstwa Edukacji Narodowej w roku szkolnym 2019/2020 oraz założeń podstawy programowej wychowania przedszkolnego.

Głównym celem tego projektu jest promowanie wśród dzieci czytania bajek i baśni jako sposobu na rozwój, kształcenie, zdobywanie wiedzy i wychowanie szczęśliwego człowieka oraz kształtowanie postaw społecznych u dzieci w wieku przedszkolnym wobec osób z niepełnosprawnością. Projekt zakładał upowszechnianie czytelnictwa, rozwijanie kompetencji czy-

telnicznych wśród dzieci, kształtowanie postaw, wychowanie do wartości, przekazywanie za pośrednictwem literatury wartości moralnych. Projekt to także wyzwalanie pozytywnych emocji (radości, zadowolenia, poczucia bezpieczeństwa, rozwijanie wyobraźni, koncentracji i uwagi, zdolności twórczego myślenia, wspomaganie wszechstronnego rozwoju dziecka, kształtowanie postawy empatii wobec osób niepełnosprawnych i przedstawienie dzieci z niepełnosprawnością jako wartościowych ludzi, którzy chcą się bawić, śmiać, uczestniczyć w życiu grupy).

Projekt międzynarodowy „Piękna nasza Polska cała”

Szkoła Podstawowa im. Papieża Jana Pawła II w Płoskiem z okazji 100-lecia odzyskania niepodległości przez Polskę uczestniczyła w międzynarodowym projekcie, pt. „Piękna nasza Polska cała”. W projekcie uczestniczyły dzieci z oddziałów przedszkolnych oraz uczniowie klas I-III. W ramach programu realizowano zadania, które miały na celu uczcić obchody odzyskania niepodległości. Zadania, które udało się wykonać to: przygotowanie wystawy w holu szkoły o pięknie naszego kraju, zorganizowano „Biesiadę patriotyczną”, podczas której odśpiewano hymn, wyrecytowano wiersze o miłości do ojczyzny, pokazano krótką inscenizację o Polsce, zaśpiewano piosenki patriotyczne, tańczono krakowiaka i poloneza. Ponadto, w ramach projektu ogłosiliśmy konkurs plastyczny „Moja mała Ojczyzna”, poznaliśmy różne zabawy ludowe, wystaliśmy kartki do Bohaterów, zorganizowaliśmy pokaz mody patriotycznej, turniej biało-czerwony oraz turniej wiedzy o Polsce. Wszystkie podjęte działania przybliżyły dzieciom to ważne wydarzenie, którego setną rocznicę celebrowano w tym roku, oraz pokazały, że nawet najmłodszy mogą uczestniczyć w obchodach tak wielkiego święta. Za udział w projekcie i wielkie zaangażowanie szkoła otrzymała Certyfikat oraz list i flagę od Prezydenta RP.

Projekt „Lot Orłów” (2019 r.)

Grupa uczniów-wolontariuszy ze szkoły w Płoskiem przeprowadziła zajęcia z przedszkolakami, pt. „Kto ty jesteś – Polak mały”. Zajęcia odbyły się w dwóch grupach 5-cio i 6-latków. W trakcie zajęć dzieci uczyły się Katechizmu polskiego dziecka, autorstwa Wł. Bełzy, wykonywały kolorowanki flagi i godła polski, które zostały zaprezentowane na szkolnym apelu z okazji 101 rocznicy Odzyskania Niepodległości przez Polskę. W czasie apelu odczytano list premiera RP Mateusza Morawieckiego, zaprezentowano flagę państwową, którą przekazał Pani dyrektor Wiktor Wałczuk-Piech, uczestnik projektu „Lot Orłów”, ubrany w mundur ułański. Przedszkolaki otrzymały Zamojski Kodeks Flagowy.

Przedszkolaki włączyły się również do I i II ogólnopolskiej akcji ogłoszonej przez Minister Edukacji Narodowej oraz Radę Dzieci i Młodzieży przy Ministrze Edukacji Narodowej, w ramach której wszystkie przedszkola i szkoły w kraju zostały zaproszone do włączenia się w akcję „Rekord dla Niepodległej”. 9 listopada 2018 r. o godz. 11.11 w ramach świętowania 100. rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości przedszkolaki z zaproszonymi gośćmi, uczniami naszej szkoły oraz gronem pedagogicznym zaśpiewały 4-zwrotkowy hymn narodowy. Za udział w tej akcji otrzymaliśmy pamiątkowe dyplomy.

Od kilku lat przedszkolaki z płoszczańskiej placówki biorą udział w ogólnopolskiej kampanii o tematyce historycznej, pn. „BohaterOn w Twojej Szkole”. Podjęte działania edukacyjne miały na celu upamiętnienie i uhonorowanie uczestników Powstania Warszawskiego poprzez przesłanie symbolicznych kartek z podziękowaniami. Nauczyciele przedszkola przeprowadzili zajęcia edukacyjne dotyczące Powstania Warszawskiego i edukacji patriotycznej. Podsumowaniem tych działań było narysowanie przez przedszkolaków kartek przeznaczonych dla powstańców.

„Zbiórka karmy”.

Nasze przedszkolaki włączyły się w zbiórkę karmy suchej i mokrej oraz misek i koców dla bezdomnych kotów i psów. Zebrane dary zostały przekazane dla organizacji Adopcje – Zamość.

Jesteśmy otwarci na nowe materiały dydaktyczne. Nasze grupy przedszkolne biorą udział w zajęciach, które podstawowe zagadnienia programistyczne wdrażają podczas zabaw bazujących na aktywności dzieci, tzw. Kodowanie na dywanie – bez użycia tabletów, smartfonów czy komputerów. Zabawy wprowadzające dzieci w świat kodowania poprzez naukę logicznego myślenia czy umiejętności pracy w zespole. Interesującym dla dzieci jest również mini-robot, który zabiera je w niesamowitą przygodę rysowania, rozwiązywania problemów i pracy grupowej. Za pomocą kolorowych kodów programują zadania, które wykonuje robot. W 2019 roku przystąpiliśmy do Międzynarodowego Projektu „Code Week 2019”, podczas którego wykonaliśmy 10 zadań i otrzymaliśmy puzzle do robota. Dostaliśmy również podziękowania od Międzynarodowego Organizatora Code Week 4 All.

Przedszkolaki ze szkoły w Płoskiem wzięły udział w Międzynarodowym Projekcie Edukacyjnym „Moje zdrowie – moja siła, wielka moc”. Projekt miał na celu przybliżenie dzieciom wiedzy na temat zdrowego stylu życia oraz działań ekologicznych. Zadaniem uczniów było wykonanie zadań z pięciu modułów: „Żyję zdrowo i bezpiecznie”, „Jestem tym, co jem i piję”, „Przed chorobą uciekam na własnych nogach”, „Zamiast grać na komputerze lepiej spędzić na rowerze” oraz „Gdy Ziemia woła o pomoc”. Wszystkie zadania udało nam się zrealizować, dzięki czemu przedszkolaki przybliżyli sobie wiedzę na temat własnego zdrowia. Szkoła za udział w projekcie otrzymała certyfikat.

Światowy Dzień Pluszowego Misia.

Duże, małe, kolorowe, puchate i mięciutkie – pluszowe misie opowiadają przedszkolom. Przybywają ze swoimi małymi właścicielami, aby bawić się, świętować i uczyć. Co roku dnia 25 listopada przedszkolaki ze starszej i młodszej grup uczestniczą w obchodach Światowego Dnia Pluszowego Misia. Mimo coraz nowocześniejszych i coraz atrakcyjniejszych zabawek, moda na misie nie przemija. Tego dnia każde dziecko przychodzi do przedszkola ze swoim małym lub dużym przyjacielem – Misiem. Przedszkolaki zostają zaproszone do wspólnej zabawy w misiowej krainie. Poznają historię święta, wspólnie recytują wiersze o misiach, bawią się przy piosenkach o misiach. Dla dzieci w tym dniu w przedszkolu przygotowuje się wiele atrakcji: zabawy ruchowe i plastyczne, konkursy przyrodnicze, dotyczące wiedzy o niedźwiedziach, śpiewanie piosenek „O kochaniu misia”, misiowe tańce, degustację słodkości z miodkiem. Ten dzień w przedszkolu pełen jest uśmiechu oraz wspólnej zabawy. Miś jest bardzo ważny dla każdego dziecka. Można go przytulić, a nawet zwierzyć mu się z sekretów. Mamy nadzieję, że to wielkie misiowe przyjęcia zostaną we wspomnieniach dzieci na długi czas.

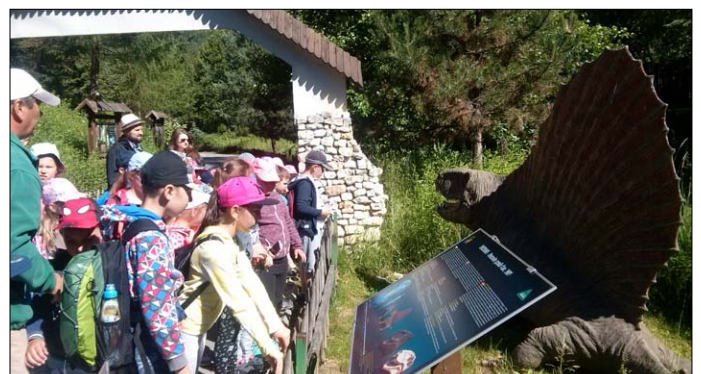
Tak było do 2019 roku, a tymczasem teraz mamy stan epidemii więc obchody Światowego Dnia Pluszowego Misia będą musiały wyglądać zdecydowanie inaczej, z uwzględnieniem reżimu sanitarnego.

WYCIEZKI I WYJAZDY

Wycieczki są źródłem radości i zadowolenia dziecka. Kształtują jego procesy psychiczne, myślenie, pamięć, spostrzeżenia. Dzięki nim w sposób bezpośredni dziecko poznaje otaczający je świat. Mając na uwadze duże znaczenie wycieczek w rozwoju osobowości dziecka nauczyciele przedszkola często je organizowali. Od początku istnienia oddziałów przedszkolnych w płoszczańskim szkole przedszkolaki kilkakrotnie wyjeżdżały na **Kolorowe Ranczo w Łabuniach Reformie** i na różnego rodzaju pikniki, np. święto pieczonego ziemniaka, kisenie kapusty, ubijanie masła, wycieczki do lasu, piknik z bułeczką. Dzieci z żywym zainteresowaniem obserwowały obecne tam zwierzęta, rośliny i krzewy oraz czerpały pozytywne wrażenia z kontaktu z przyrodą.

W czerwcu 2017 r. najmłodsze przedszkolaki z grupy „Sówek” i „Biedronek” wyjechały na łono przyrody do **wioski Frajda w Bliżowie**. Miały tam okazję pooddychać świeżym powietrzem i zu-

żyć energią podczas pokonywania wielu pomysłowo wykonanych przeszkód. Niemal dokładnie rok później odbyła się również **Wycieczka do Bałtowa**, gdzie dzieci zwiedzały park dinozaurów. Zobaczyły około 100 modeli dinozaurów. Odwiedziły prehistoryczne oceanarium, w którym mogły podziwiać podwodny świat tych wielkich gadów. Dzieciaki zobaczyły również Bałtowski Zwierzyńiec, gdzie z bliska przyglądali się różnym zwierzętom.

Wycieczka do parku miejskiego w Zamościu na spotkanie z jesienią. W parku występują liczne gatunki drzew oraz wiele gatunków rzadko spotykanych krzewów. Po drodze dzieci odwiedziły jeszcze miejsca związane z ważnymi rocznicami, jak wybór Karola Wojtyły na Papieża i 100-lecie odzyskania niepodległości przez Polskę. Przedszkolaki zobaczyły pomnik Papieża Jana Pawła II oraz tablicę upamiętniającą wizytę Marszałka Józefa Piłsudskiego w Zamościu.

Wycieczka na lotnisko w Mokrem.

Dzieci miały okazję zobaczyć i wejść do śmigłowca wojskowego Mi-8. Poznały na czym polega praca skoczka spadochronowego oraz jak składa się spadochron. Odwiedziły hangar, w którym mogły zobaczyć szybowce. Jedną z głównych atrakcji był balon meteorologiczny.

Wizyta w Szajówce Alpaki. Przedszkolaki wybrały się do gospodarstwa agroturystycznego „Szajówka Alpaki” w Tarzymiechach Trzecich. Alpaki to inteligentne i ciekawe otoczenia zwierzęta. Towarzystwo przyjaźnie nastawionych do ludzi alpak wywołało wiele pozytywnych emocji. Kontakt z nimi poprawił samopoczucie, pomagał się rozluźnić i złagodzić lęki. Ponadto, podczas warsztatów dzieci miały okazję poznać technikę filcowania na mokro. Spod małych rączek wyszły filcowe kuleczki, które mogą być biżuteryjną ozdobą. Uroczyste i łagodne alpaki wzbudziły niezwykłą sympatię wśród dzieci i na długo pozostaną w ich pamięci.

Wycieczka do szklarni. Dzieci z przedszkola były na wycieczce w szklarni. Mogły obserwować rośliny i poznały warunki potrzebne do ich wzrostu. Obejrzały różne odmiany pomidorów i ogórków. Wąchały roślinki i dotykały ich gałązek. Dowiedziały się, że w szklarni rośliny mają bardzo dobre warunki do wzrostu przez cały rok, mają tam odpowiednią temperaturę, wilgotność powietrza i światło. Właściciel szklarni, Pan Ireneusz, zachęcał dzieci do zadawania pytań i wyjaśniał wszelkie wątpliwości. Na zakończenie wycieczki ofiarował przedszkolakom pomidory i ogórki na kanapki.

Piknik Wojskowy. Przedszkolaki z grupy Biedronek i Puchatków brały udział w Pikniku Wojskowym z okazji Dnia Dziecka w Jednostce Wojskowej w Zamościu. Podczas pikniku dzieci miały możliwość poznać uzbrojenie Wojska Polskiego, jak karabiny, moździerze i wyrzutnie. Ponadto, zapoznały się z takimi pojazdami wojskowymi, jak czołgi, cysterny zaopatrzeniowe czy wozy bojowe. Przedszkolaki zakończyły piknik wojskową grochówką. Żołnierskie klimaty okazały się dla dzieci bardzo interesujące.

Międzynarodowy Dzień Ziemi. Nie śmiećmy – sprzątajmy – zmieniamy! Pod takim hasłem odbywają się Ogólnopolskie Akcje Sprzątania Świata, do których dołączyły również przedszkolaki. Dzieci zaopatrzone w rękawice i worki dzielnie zaangażowały się w zbieranie odpadów na terenie placów zabaw. Głównym celem tej akcji jest ukazanie dzieciom skutków zaśmiecania „świata”, wyjaśnienie konieczności ochrony środowiska i recyklingu. Mamy nadzieję, że w ten sposób zdobyte doświadczenia zaowocują w przyszłości dobrymi ekologicznymi nawykami.

22 kwietnia 2020 r. obchodzono **Międzynarodowy Dzień Ziemi**, ale inaczej niż zwykle. Od wielu dni w przedszkolu odbywała się praca zdalna z powodu pandemii Covid-19. Nasze przedszkolaki, wirtualnie pokazały jak troszczyć się o naszą planetę. Dzieci wykazały się dużą kreatywnością w działaniu na rzecz Ziemi, stworzyły

ekologiczne zabawki i tabliczkę informacyjną, było sprzątanie dla Ziemi, prace plastyczne, a nawet sadzenie drzewa. W ten sposób pokazały, że nie są obojętne na losy naszej planety i chcą się o nią troszczyć, a za swoje zaangażowanie otrzymały dyplomy.

Dzień Przedszkolaka. „Każdy przedszkolak dobrze wie, że kiedy 20 września zbliża się, od najmłodszego aż po starszaka, wszyscy świętują Dzień Przedszkolaka”. W naszym przedszkolu tego dnia dzieci uczestniczą we wspólnych zabawach i grach zespołowych. Radość, śmiech i głośny doping świadczą o wspaniałej zabawie, którą dodatkowo uatrakcyjniły kolorowe balony. Na zakończenie dnia dzieci otrzymały okolicznościowe medale.

Warsztaty w Muzeum Ziemi Zamojskiej. Wszystkie grupy przedszkolne naszej szkoły brały udział w warsztatach świątecznych w Muzeum w Zamościu. Dzieci poznały tradycje związane z obchodami Świąt Bożego Narodzenia. Następnie samodzielnie wykonały łańcuch ze słomy i bibuły.

Teatr jest dla dzieci rzeczywistością wyjątkową, w której wszystko może się zdarzyć, a odtwórca roli ma okazję realizować swoje marzenia, by stać się kimś innym. Celem wyjazdów dzieci na spek-

takle teatralne jest obejrzenie przedstawienia w wykonaniu profesjonalnych aktorów, a także rozbudzanie zainteresowań teatralnych dzieci, uczenie się kultury odbioru sztuki. Na przestrzeni działalności przedszkola wyjeżdżaliśmy na spektakle teatralne, muzyczne opowieści, interaktywne przedstawienia, teatry lalek, baśnie muzyczne – oto długa lista tytułów: „Cudowna Lampa Aladyna”, „Przygody Koziołka Matołka”, „Alladyn – Baśń Tysiąca i Jednej Nocy”, „Wielki Odkrywcą”, „Przygody Janka i Dziadka Mroza”, „Wilki i Kozłeta”, „W Tajemniczej Krainie Krasnali”, „O Psie Kaszkanie, który został detektywem”, „Arabela” – przedstawienie w teatrze lalek w Lublinie, „Jaś i Małgosia”, „Dorotka w Krainie Oz”, „Przygody Kota – Mądrość Pokoleń”. Udział dzieci w spektaklach teatralnych pozwala dowiedzieć się jak ważną rolę w naszym życiu odgrywają uczucia, kształtowanie charakteru i wiara w to, że wszystko jest w zasięgu naszej ręki.

UDZIAŁ W KONKURSACH

„Pomóżmy dzieciom, by każdy z nich stał się tym, kim stać się może” (Janusz Korczak).

Każdy człowiek jest do czegoś uzdolniony, a wykrywanie tych zdolności jest bardzo ważnym zadaniem przedszkola, czyli nauczycieli i wychowawców. Wiadomo, że tyle jest rodzajów zdolności, ile jest rodzajów działalności ludzkiej i każdemu rodzajowi działalności odpowiada rodzaj zdolności. Często jednak nawet wysokie uzdolnienia nie wystarczają do osiągnięcia sukcesu na miarę własnego talentu, jeżeli nie jest on wsparty rzetelną pracą i pomocą ze strony nauczyciela. Toteż wdrażanie dzieci do systematycznej pracy nad własnym rozwojem stanowi szczególnie ważną część składową działań pedagogicznych dynamizujących rozwój ich zainteresowań i uzdolnień. W ogólnych założeniach praca nauczyciela z dziećmi ma na celu rozwijanie ich zdolności i zainteresowań. Rozbudzanie ciekawości poznawczej, twórczego działania i samodzielności, a także przygotowanie dzieci udziału w licznych i różnorodnych konkursach, jak np. konkurs recytatorski „O laur wójta Gminy Zamość”, konkurs recytatorski „Bóg, Honor, Ojczyzna”, konkursy recytatorski i plastyczny „Poezja i Bajka Słowem i Pędzlem Malowana”, konkurs plastyczny „Anioły, aniołki, aniołeczki”, konkurs plastyczny „Kartka bożonarodzeniowa Gminy Zamość”, konkurs plastyczny „Kartka wielkanocna Gminy Zamość”, konkurs plastyczny „Pisanka wielkanocna”. Konkurs plastyczny „Bombka bożonarodzeniowa”.

Wszystkie dzieci w naszym przedszkolu, również te ze **specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE)**, mają możliwość realizowania wychowania przedszkolnego. Dzieci z SPE objęte są szczególną troską i wsparciem przy uwzględnieniu ich potrzeb i możliwo-

ści. Jest to możliwe dzięki dostosowaniu wymagań edukacyjnych do możliwości psychofizycznych dziecka i jego potrzeb, indywidualizacji pracy, dostosowaniu warunków nauki do potrzeb psychofizycznych dziecka. Pomoc ta udzielana jest w trakcie bieżącej pracy z dzieckiem oraz przez zintegrowane działania nauczycieli i specjalistów. Dodatkowo dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi mają zajęcia organizowane z grupą, a także indywidualnie lub w małej grupie, np. wczesne wspomaganie rozwoju dziecka, rewalidacja indywidualna, zajęcia korekcyjno-kompensacyjne czy logopedia. Od kilku lat do szkoły w Płoskiem uczęszcza niepełnosprawna ruchowo dziewczynka, która świetnie zaaklimatyzowała się w przedszkolu i aktywnie uczestniczy w życiu społeczności szkolnej. W poprzednich latach również do płoszczańskiej placówki uczęszczały dzieci z specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, np. z niedosłuchem czy niepełnosprawnością intelektualną. Dzieci pełnosprawne w obcowaniu z niepełnosprawnymi rówieśnikami uczą się większej tolerancji, otwartości, odpowiedzialności i życzliwości wobec innych, dostrzegają i coraz lepiej rozumieją ograniczenia samodzielności swoich kolegów, i troszczą się o nie. Dzięki temu możliwe jest kształtowanie pozytywnych relacji i więzi psychospołecznych między pełnosprawnymi i niepełnosprawnymi dziećmi.

UROCZYSTOŚCI

Od samego początku działalności przedszkola w płoszczańskiej placówce staraliśmy się zaistnieć w środowisku lokalnym, cyklicznie organizowaliśmy uroczystości z okazji Dnia Babci i Dziadka, Dni Mamy i Taty oraz aktywnie włączaliśmy się w realizację dorocznych festynów „Święto Rodziny” w Płoskiem. Życzenia dla najbliższych są prezentowane w formie wierszy, piosenek, układów tanecznych oraz inscenizacji przygotowanych specjalnie na tę okazję. Długo wspomnianym przedsięwzięciem było wspólne z wnuczkami obejrzenie przez zaproszone babcie i dziadków spektaklu „Przygody Janka”, wystawionego przez teatr lalek.

Dzieci wraz z nauczycielami z oddziałów przedszkolnych zawsze biorą udział w wydarzeniach szkolnych, a także sami bywają organizatorami takich uroczystości. Były to m.in. Biesiada patriotyczna pod hasłem „Pokaż radość, Przedszkolaku!”, która odbyła się w listopadzie 2019 roku. Dzieci z udziałem dziadka jednego z wychowanków zainscenizowały scenkę wnuczka z dziadkiem, który opowiada o naszej historii, a uczeń z 7 klasy odegrał rolę Józefa Piłsudskiego. Najwięcej

emocji i radości wzbudził polonez zatańczony przez przedszkolaków oraz kończąca uroczystość piosenka patriotyczna. Przedszkolaki włączyły się również w ogólnopolską akcję ogłoszoną przez Minister Edukacji Narodowej oraz Radę Dzieci i Młodzieży przy MEN „Rekord dla Niepodległej”. Celem tej akcji było odśpiewanie całego hymnu przez wszystkie placówki oświatowe w Polsce i poza granicami naszego kraju. W piątek, 9 listopada 2018 r., o godzinie 11:11, w ramach świętowania 100. rocznicy odzyskania Niepodległości przez Polskę, przedszkolaki wspólnie z zaproszonymi gośćmi odśpiewały nasz Hymn, Mazurka Dąbrowskiego.

Zwyczajem szkoły w Płoskiem, przedszkole wraz ze starszymi kolegami przygotowuje uroczystość z okazji Świąt Wielkanocnych.

Tradycją też jest pasowanie na przedszkolaka w najmłodszej grupie przedszkolnej. W obecności Pani Dyrektor, rodziców, zgromadzonych gości i starszych kolegów, dzieci zostają przyjęci do grona przedszkolaków, składając uroczyste przyrzeczenie. To ogromne wydarzenie dla tak małych uczniów naszej szkoły. Jest to ich pierwszy publiczny występ przed licznie zgromadzoną publicznością.

Ponadto, podsumowaniem całorocznej działalności są występy poszczególnych grup na festynie rodzinnym, który raz w roku odbywa się na zielonych terenach przy szkole w Płoskiem.

Przedszkolaki wraz z uczniami klas I-III włączają się w projekt „Międzynarodowego Dnia Kropki”, którego celem jest wzbudzenie kreatywności, pomysłowości i zachęcenie dzieci

do tworzenia i działania. Na zajęciach poznaliśmy genezę tego święta. Uważnie wysłuchaliśmy opowiadania jak to zwyczajna kropka zmieniła świat małej dziewczynki o imieniu Vashti. Historia ta uświadomiła dzieciom, że każdy z nas ma jakieś zdolności i talenty do odkrycia. Odbyło się wiele aktywności, przy których inspiracją do działania stała się mała, niepozorna kropka. Było kolorowo i radośnie.

DOSKONALENIE KADRY PRZEDSZKOLNEJ

Nauczycielki przedszkola stale podnoszą swoje kwalifikacje uczestnicząc w różnych formach doskonalenia. Panie nauczycielki przedszkolne ze szkoły w Płoskiem, doskonaląc swój warsztat pracy, uczestniczyły w spotkaniach muzyczno-tanecznych, prowadzonych przez Kamę Palińską i Ludmiłę Fabiszewską. Propozycje zawarte w szkoleniach owocują nowymi formami aktywności muzycznej w płoszczańskiej placówce. W roku 2019 Panie z grup przeszkolonych, tj. Katarzyna Borys, Jolanta Pasternak i Renata Zbyret, uczestniczyły w dwudniowej konferencji „Wzmocniacz nauczanki”, która odbyła się w Poznaniu. Był to czas pełen pomysłów dla płoszczańskiej kadry edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej. Program konferencji obejmował warsztaty prowadzone przez specjalistów w następujących obszarach: rozwijanie potencjału dziecka zgodnie z dominującym rodzajem inteligencji wielorakiej Gardnera; prezentacja muzyki z całego świata poprzez zabawę; integracja bilateralna w praktyce i wpływ na rozwój układu motorycznego i sensorycznego; ćwiczenia świadomości ciała i równowagi; współpraca między półkulami mózgu a koordynacja; łączenie magii lalek z pomysłem na zajęcia dla dzieci; sprawdzone i genialne sposoby na aktywizację, czyli jak zaangażować uczniów, pomóc dzieciom w samodzielnym myśleniu i uczeniu się oraz jak rozwijać kreatywność i umiejętność komunikacji; pomysły na matkę, czyli gry i zabawy osławiające dzieci z matematyką; sposoby na rozwój zamiłowania do podróży; nowa odsłona ruchu i piosenki w towarzystwie Batii Strauss podczas najważniejszych dni w roku; warsztaty taneczne z tańcami różnych regionów Polski; wplatanie języka angielskiego w szkolną i przedszkolną codzienność.

PRACA PRZEDSZKOLNA W DOBIE COVID-19

Początek roku 2020 przyniósł nam niemiłą niespodziankę. Na świecie ujawniono nowego wirusa i chorobę COVID-19, na którą nie było lekarstwa. Wkrótce wirus dotarł do Polski. Zostały zamknięte szkoły, a nauczanie odbywało się zdalnie. Mimo tych trudności nauczyciele płoszczańskiego przedszkola nie pod-

dali się i w dalszym ciągu prowadzili realizację podstawy programowej, ale podejmowali również działania mające na celu rozwój dzieci. Dzięki zaangażowaniu przedszkolaków oraz uczniów klasy I dostaliśmy szansę wzięcia udziału w programie **Mega Misja!** Zgłoszenie szkoły wymagało wykonania zadania konkursowego – zaproszenia Mega Misji w sposób pomysłowy i angażujący dzieci. Efektem naszej pracy jest prezentacja, dzięki której zdobyliśmy tę prestiżową nagrodę. Mega Misja to kompleksowy 10-miesięczny cykl zajęć dla uczniów klas I-III szkoły podstawowej. Program ten podnosi cyfrowe kompetencje dzieci i nauczycieli oraz pomaga odkryć dobre i bezpieczne strony nowej technologii. Organizatorem jest Fundacja Orange Polska. W programie szkoła może wygrać atrakcyjne nagrody. Do etapu rywalizacji o nagrody zakwalifikowało się 150 szkół z całej Polski, w tym i ta z Płoskiego w Gminie Zamość, co jest wielkim sukcesem i osiągnięciem. Zajęcia zaczną się od nowego roku szkolnego.

„Serce Dla Papieża”.

Włączając się w obchody **Święta Patrona i 100. rocznicy jego urodzin**, wszystkie przedszkolaki oraz klasy I-III brały udział w akcji „Dar serca w 100. rocznicę urodzin św. Jana Pawła II”. Celem akcji było zachęcenie dzieci i ich rodzin do kreatywnego udziału w obchodach okrągłej rocznicy urodzin Patrona szkoły. Każde dziecko, a także jego rodzina, wykonało serce z własnym imieniem i ozdobiło je wg własnego pomysłu. Akcja odniosła ogromny sukces, zebrano prawie 150 serc.

Zabawa i nauka na odległość.

W związku z zaistniałą sytuacją wybuchu pandemii COVID-19, nasze przedszkole bardzo aktywnie wsparło swoich podopiecznych. Nauczyciele swoim wychowankom dali możliwość utrwalenia wiedzy oraz zdobywania nowych doświadczeń, prowadząc nauczanie zdalne. Dzieci otrzymywały propozycję zadań, zabaw oraz aktywności na dany dzień. Mieli możliwość zapoznać się z ciekawymi tematami, wierszykami czy piosenkami. Otrzymywały również do wykonania propozycje różnych prac plastycznych. Przez okres nauczania na odległość dzieci wykazały się dużym zainteresowaniem taką formą nauki, z zapałem wykonywały wszelkie zadania. Rodzice natomiast z radością dzielili się efektem finalnym pracy swoich pociech, przesyłając nam ich zdjęcia, dlatego na stronie internetowej szkoły w Płoskiem powstała foto-galeria, prezentująca domową aktywność przedszkolaków. Przed nami kolejny rok szkolny, 2020/2021, który z pewnością przyniesie dzieciom i nam nauczycielom porcję niezapomnianych wrażeń, pomimo tej niecodziennej sytuacji funkcjonowania placówek oświatowo-opiekuńczych w reżimie sanitarnym.

POEZJA – SŁOWA, KTÓRE KREUJĄ ŚWIAT

«Poezja to wielka pani, której trzeba się całkowicie poświęcić: obawiam się, że nie byłem wobec niej zupełnie w porządku»

Wartością twórczości literackiej jest to, że domaga się od konkretnej osoby wewnętrznie autentycznej praktyki twórczej, a ta przynosi zysk niewymierny. Jednak niewymierność idei oraz wartości czyni je podatnymi na manipulację. Już XX wiek zaszczepił lęk przed ideami i wartościami, które – jak twierdzili władcy totalitarni – są potężniejsze niż karabiny. Aby przeczytać wiersz trzeba wykazać się ideowością i odwagą wyznawania wartości oraz nadawania ich temu, co wiąże się z lekturą utworu poetyckiego. W świecie ogarniętym manipulacją i przeróbkami pojawiały się słowa, które wyznaczały kierunek, oryginalne światy, spojrzenie na fragmenty rzeczywistości. Patron szkoły w Płoskiem, Karol Wojtyła, człowiek, który (zanim) został papieżem, pokazał w świecie poezji najważniejsze elementy rzeczywistości – wartości uniwersalne – miłość, pokój, zrozumienie świata i swojego w nim miejsca:

*Miłość mi wszystko wyjaśniła,
Miłość wszystko rozwiązała –
dlatego uwielbiam tę Miłość,
gdziekolwiek by przebywała.*

*A że się stałem równiną dla cichego otwartą
przepływu,
w którym nie ma nic z fali huczącej, nie opartej
o tęczowe pnie,
ale wiele jest z fali kojącej, która światło
w głębinach odkrywa
i tą światłością po liściach nie osrebrzonych
tchnie.*

*Więc w tej ciszy ukryty ja – liść,
oswobodzony od wiatru,
już się nie troskam o żaden z upadających dni,
gdy wiem, że wszystkie upadną.*

Szkoła, wspominając Patrona w setną rocznicę jego urodzin, zaproponowała uczniom możliwość pokazania swoich talentów literackich. Mogli oni spróbować swoich sił zarówno w poezji, miniaturze filmowej, jak i w umiejętnościach pisania listu.

„Sto lat światła” – to motyw przewodni prac, w których uczniowie mogli przekazać swoje przemyślenia, odnoszące się do wartości przekazywanych przez Jana Pawła II, wpływu jego nauk na młodych czy poznawania jego sylwetki. Dla niektórych z nich była to pierwsza próba literacka, dla innych możliwość głębszego poznania Patrona szkoły – dla wszystkich możliwość

poszerzenia horyzontów i doskonalenia przekazywania własnych myśli. Na początek warto przytoczyć kilka utworów byłych już uczniów szkoły w Płoskiem:

*Istnieją ludzie,
którzy mają serce ze złota.
Wszystko, co czynią, jest odbiciem
ich serc.
Papież Polak do takich ludzi
należy.*

*Patrząc na odbicie lustrzane
swojej twarzy widzisz człowieka
zmęczonego,
zatroskanego, lecz wiecznie
kochającego Boga.*

*Miłość, prawdziwa miłość
jest siłą, która pomaga
ci przewyciężyć samego
siebie tak, by i inni czuli się
tak jak ty.*

Emil M.

„Alpinista świata”

*Jest taki człowiek
Który z Wadowic pochodzi
W dzieciństwie lubił teatr i literaturę
Później miłością matkę Bożą obdarzył
I dla niej poszedł w stronę Kościoła
Wspinał się po szczeblach hierarchii
Od kleryka do papieża*

*Jak alpinista
Który zaczyna od stóp góry
A kończy na szczycie
Ale nie kończąc
Dopiero zaczyna
Jako papież wyrusza w świat
Aby pojednać ludzi
Więc i my na niego czekamy
Papieża Jana Pawła II.*

Katarzyna G.

*Jest człowiek, dla którego
Nie liczy się pochodzenie
Wiek, płeć ani kolor skóry
Według niego jest coś ważniejszego
Coś, co każdy posiada, choć
Pozostaje niezauważalne
Miłość, ale miłość bliźnich*

*Która go przepetnia
Mimo, że ma już 80 lat
Nadal ta energia, to uczucie
Od niego emanuje całą swą siłą
Najlepszym wyrazem tego jest
Przebaczenie
Przebaczył człowiekowi, który chciał go zabić
Jest to wyraz miłości
On jest miłością
Jest Ojcem świętym.
Angelika M.*

„Niezwykły człowiek”

*Są miliony ludzi na Ziemi
Każdy inny, wyjątkowy
Na Watykanie zaś człowiek,
który świeci przykładem, jednoczy narody
wzywa do miłości
„Miłość rodzi miłość” powtarza
„Nienawidzić grzech,
lecz kochać grzesznika” woła
podaje ręce przyjaźni i serce innowiercom
pomaga chorym, biednym i potrzebującym
całe swoje życie poświęcił innym
jest dumą i chlubą polskiego narodu.*

Karolina H.

„Człowiek świata”

*W polskim mieście urodzony
swe dzieciństwo trudne miał
Lecz świat go wynagrodził
Ojcem Świętym dla ludzi się stał
Gdy w pielgrzymkę do wiernych swych jedzie
w głębi serca ma zawsze ojczyznę
cieszy się, gdy my Polacy – chrześcijanie
przybывamy do niego niczym na skrzydłach
w swych homiliach, słowach, gestach
Boga ukazuje nam
I nadzieję swą pokłada
W mnóstwie młodych dobrych dusz
Choć już żyje tyle lat
Wciąż Go kocha cały świat
Jak Franciszek z Asyżu uwielbia przyrodę
A najbardziej, nad wszystko – góry, las i wodę
Sługa boży przed ołtarzem
Ukochany patron nasz
Autorytet dla Polaków
Niech nam żyje tysiąc lat!*

Katarzyna M.

„Człowiek miłości, człowiek pokoju”

*Jest jednym z nas, lecz tak bardzo kochanym
Dobrym człowiekiem
przez wszystkich umiłowanym
Od samego początku swojego służenia
Miał coś ważnego do powiedzenia*

I tak w młodości przez życie doświadczany,
stracił oparcie brata, ukochanej mamy
w ostateczności życie zabrało mu ojca
lecz on nie porzucił ufności do końca
z Bogiem na zawsze połączył swe życie
w nim znalazł w trudnych momentach ukrycie
po wielu latach, przez innych zauważony
został za wszystko wynagrodzony
wybrany głową ziemskiego Kościoła
od dawna o pokój na świecie woła
lecz nigdy nie zapomina o tym, że jest Polakiem
naszym największym, najdroższym rodakiem
już wiele razy ojczyznę odwiedzał
i dawne miejsca z rozrzwinięciem zwiedzał
a my wszyscy, dumni z kochanego brata swego
zawsze czekamy na papieża Polaka – Jana Pawła II.

Diana Z.

Nasza szkoła ma patrona – wielkiego człowieka,
Który cały czas na zbawienie świata czeka.
Jest wielkim mówcą, podróżnikiem, przywódcą
Dla wszystkich ludzi, którzy chcą i nie chcą
Ma dla nas wielkie znaczenie.
Jest naszym rodakiem
Jest dla nas Papieżem – papieżem Polakiem
Ludzie go kochają, cenią ponad wszystko,
Nawet ci, co nie wierzą w Jezusa, w Matkę Boską
Karol Wojtyła umiłowany przez Boga
wybrany na jego ziemskiego zastępcę
zawierzył siebie ludzi
Najświętszej Maryi Pannie
wszyscy ludzie chcieliby mieć go za patrona
wielkiego człowieka, mówcę serc wielu, Papie-
ża Polaka, naszego Karola
nie każdemu to pisane, nie wszystkich na to stać
nosić Takie imię, być z nim za pan brat
o patronie wiedzieć wszystko – kochać go i znać
nasza szkoła to potrafi, naszą szkołę na to stać
każdy teraz dobrze wie,
co znaczy jego wielkie imię
JAN PAWEŁ II.

Natalia W.

„Ojciec Święty”

w Tobie są losy świata
w Tobie ludzie pokładają nadzieję
w Tobie człowiek szuka radości
a Boża miłość dotyka ziemi
Ty jesteś ojcem wszystkich
dobrym tatusiem nas – dzieci
w Twej mądrości jest pomoc
i miłość dla grzesznych
Ty błyszczysz czystym sercem
i dobrym słowem każdemu
człowiek widzi Cię jak z nieba
i nic mu do szczęścia więcej nie trzeba.

Małgorzata Sz.

„Ojciec Święty”

On jest naszym wzorem
pragnieniem naszych serc
jego nauka – nauką naszą
jego miłość – cenny dar
on jest naszym ojcem
do niego wnosimy prośby swe
Ojciec Święty! prowadź nas
Wskazuj drogę –
Tę najlepszą z dróg.

Marcin O.

Pytasz jak go znaleźć
Co mam odpowiedzieć?
biegnij między owce
tam znajdziesz pasterzy
Uważaj jednak –
wzrok twój nie ogarnie
postaci tak wielkiej
Trzeba będzie? – wracaj
nim go miniesz obojętnie

Potem usłyszysz szept
ale on nastroi duszy twej struny
byś mógł grać melodię
odtąd nigdy nikt cię nie zmusi
byś go opuścił
ołśni cię biel sukni
na której nie znajdziesz
choćby gniewu płamy
zwą go iskrą Bożą
zapewne dlatego, że zdoła i umie
rozniecać pożar
w tłumie ludzkich sumień

Potrafi przebaczać – wielki optymista
Przymyka oczy, widząc ludzkie wady
Sięga głębiej
On wydobywa złoza,
Pokłady kruszców cenniejszych niż złoto i diament
Znajdzie twe serce, a jeśli potrzeba
Oszlifowawszy, pośle do nieba

Gdy zaś głodu doznasz
Bo to się też zdarza
Nasyci cię nadzieją
Możesz wziąć na zapas
Poczęstować innych
Niech się też weselą

Kiedy już usiądziesz do barki
Nie martw się, on będzie znał drogę
Mknąc pod wiatr
Zmierzy się z czasem
Nie można ci mówić
„Ojciec, już nie mogę”,
bo nie dopłyniesz

Pamiętaj, że gołąb zawsze zwiastuje pokój!
I jeszcze jedno – nie każda droga prowadzi
do Rzymu...

Anna Z.

„Nie trzeba się bać”

Mówiłeś, że Bóg otworzył nam nieba drzwi
I Syna swego nam dał
Na odkupienie za grzechy
Tego okrutnego świata.
Mówiłeś, że niesiesz nam Chrystusa
Pana Naszego
W Słowie
W Chlebie
I w Winie
Mówiłeś, że kochasz człowieka każdego
Tego dobrego,
Tego złego
I tego niemego
Mówiłeś „Nie trzeba się bać”
Ale czy miałeś na myśli strach przed miłością?
Przed uczuciem tak pięknym, tak doskonałym?
Chwilami słodkich uniesień
I chwilami gorzkich upadków
Czy może miałeś na myśli strach przed śmiercią?
Tym, że serce zwalnia tempo bicia.
I bije coraz wolniej i wolniej i ustaje.
Tym, że odpływamy w głębię niepamięci.
Zamykamy powieki
Delikatnie opuszczamy rękę
Odchodzimy
Dawałeś nam wskazówki
Pokazywałeś drogowskazy,
Ty, który przeszedłeś tak wiele dróg!
Pchałeś nas naprzód, cały czas przed siebie!
„Nie lękajcie się!”
Do dziś mam w oczach łzy
„Nie lękajcie się, ja jestem z Wami”.
Biały Pielgrzymie czy mamy nie bać się życia?

Patrycja K.

Także i dziś uczniowie szkoły w Płoskiem
zmierzyli się z trudem tworzenia prac od-
noszących się do nauk papieskich. Oto
prace uczniów napisane jako upamiętnie-
nie stulecia urodzin Patrona. zdj. 67 – List
jednej z uczennic

Ojciec Święty! Mam na imię Kuba, mam 13 lat
i jestem uczniem Szkoły Podstawowej w Pło-
skiem Twojego imienia. Nie miałem możli-
wości Cię poznać – chociaż tak bardzo bym
chciał. Od rodziców, bliskich oraz w szkole
i kościele tak dużo mówi się o Twojej dobroci,
o wielkim sercu i miłosierdziu dla ludzi. Po-
trafiłeś wybaczyć nawet człowiekowi, który
próbował Cię zabić. Podziwiam Cię za to nie-
zmiernie. Byłeś wielkim człowiekiem, a jedno-
cześnie pokornym i skromnym. Pokazywałeś

nam, że też tacy powinniśmy być. Kochałeś nas wszystkich tak samo, wszystko starałeś się zrozumieć. Pokazywałeś, że każdy błąd można naprawić i wrócić na dobrą drogę – jak w przypowieści „O synu marnotrawnym”.

Chcę Ci podziękować, mimo że nie ma Cię wśród nas, za to, że nauczyłeś nas kochać i szanować drugiego człowieka, jak żyć w zgodzie z Bogiem i z samym sobą oraz za to, że pokazałeś, jakie wartości w życiu są najważniejsze. Chciałbym być taki jak Ty. Pełen nadziei, dobra i wiary w ludzi i w cały świat. **Kuba G.**

Kiedy dowiedziałem się o Papieżu, który był Polakiem, postanowiłem poczytać trochę więcej o nim samym. W internecie znalazłem informacje takie, jak np.: informacje o jego naukach, które mnie zaciękały. Uświadomiłem sobie, na ile rzeczy nie zwracam uwagi. Nauka, którą zapamiętałem i najbardziej mi zapadła w pamięć, jest zawarta w słowach: „Nigdy więcej wojny! To pokój musi kierować losami narodów i całej ludzkości”. Jan Paweł II mówi o II wojnie światowej i przemocy, jaka się z nią wiąże. Papież prosił, aby sytuacja z lat wojny nigdy się nie powtórzyła.

Kolejną nauką, którą zapamiętałem jest „Sens pielgrzymowania do sanktuarium”. Nauka ta opowiada o pielgrzymkach i ich celu. Jan Paweł mówił o nich jako wyśpiewanie swego głodu do Boga poprzez długą trasę pieszą. Wiele razy uczył ludzi pokory w zabawny sposób, a smutek nigdy nie zawitał na jego twarzy. Nauki Jana Pawła zmieniły moje poglądy na lepsze i wydaje mi się, że niejedna osoba myśli jak ja. Wydaje mi się również, że osoby, które przebywały z nim, odczuwały dużo emocji, które były spowodowane samą obecnością zastępcy św. Piotra na świecie. **Mikołaj L.**

Kochany Ojczy Świąty!

Jestem wdzięczny za te słowa, które kierujesz do mnie – płynie z nich mądrość, siła i wiara. To ty jesteś Ojcem naszej wiary i miłości. Bardzo dużo Ci zawdzięczam.

Twoje słowa pozwalają wiele zrozumieć. Mówiłeś: „Często stajecie na skrzyżowaniu dróg i nie wiecie, którą z nich wybrać, gdzie iść. Życie jest pielgrzymką ciągłych odkryć, kim jesteście i jakie wartości nadają kształt waszemu życiu”. Jestem wdzięczny za te słowa, które kierujesz do mnie – płynie z nich mądrość, siła i wiara.

Wybacz mi, Ojczy Świąty, za to, że nie idę drogą, którą mi wyznaczasz. Przepraszam Cię, że nie umiem zrozumieć do końca Twoich słów. Ciągłe szukam kierunku, w jakim mam iść, uczyć się, jak wypełniać Twoje wskazówki,

aby stać się lepszym człowiekiem. Dziękuję Ci, że Twoje słowa są zawsze ze mną w trudnych momentach i pomagają mi przetrwać trudne chwile oraz lepiej spojrzeć na świat i to, co się dzieje wokół mnie.

Kochany Ojczy Świąty! Obiecuję, że będę częściej sięgać do Twoich słów i starać się naśladować Twoje postępowanie. Wierzę, że dzięki Tobie nasza barka dopłygnie szczęśliwie do brzegu.

Niewyobrażalnie trudno jest wyobrazić ból, jaki został po stracie Wielkiego Papieża oraz wielkiego Polaka. **Kacper Ł.**

„On”

On uczył jak kochać ludzi

Bez względu na wygląd i zamożność

On uczył jak przebaczać ludziom

On uczył jak oddać się Bogu

I jak go kochać

On uczył jak kochać ojczyznę i to co jej

On uczył jak się nie poddawać

On uczył jak patriotą być

On uczył jak świat cały kochać

On uczył pamiętać o historii

On uczył jak bliźniego miłować

On dla wszystkich ludzi był wzorem

On dla wszystkich był ojcem

On kochał kochać cały świat

Teraz go już nie ma z nami na ziemi

lecz na długo pozostanie w naszych sercach

I pamięci jako ojciec Polak co świat

I wszystkich ludzi na nim kochał.

Olaf M.

Urodziłem się, kiedy Jan Paweł już nie żył – był obecny w pamięci narodu katolickiego. Nie było mi dane osobiście zobaczyć Ojca Świątego, ale rodzice zawsze ciepło i z uśmiechem na twarzy opowiadali o naukach Papieża. W pamiątkowym albumie mamy zdjęcie Karola Wojtyły z jego wizyt w Polsce. Często słyszę w mediach o Papieżu Polaku, a także kilka razy oglądałem film „Karol, człowiek, który został Papieżem”. Jestem dumny z tego, że akurat Polak został wybrany i pełnił funkcję Ojca Świątego. Pokochały go miliony wiernych – świadczyły o tym tłumy katolików na każdej pielgrzymce. Cały świat czekał na jego wizyty z niecierpliwością.

Karol Wojtyła odbył 102 pielgrzymki zagraniczne, co bardzo podziwiam, znał dużo języków obcych – co w tamtych czasach nie było takie proste. Odczuwam głęboką stratę, nie mogąc usłyszeć nowych słów, które podbijały serca ludzi: „Nie lękajcie się. Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi” lub inne „Wołam ja, syn polskiej ziemi, a zarazem ja, Jan Paweł, papież. Wołam w Święta Zesła-

nia, wołam wraz z wami wszystkimi: Niech zstąpi Duch Twój, Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi. Tej ziemi”.

Ojciec Świąty zawsze będzie powodował ciepło w moim sercu. Zawsze, gdy słyszę o Janie Pawle II, chcę zmiany na lepszego człowieka i chcę pomagać innym. **Kacper D.**

Karolu – nasz Ojczy, Ty na nas spojrzawszy i przez całe swoje życie w naszych sercach mieszkałeś

i nadal Ciebie w sercach gościemy

za Ciebie Ojczy się modlimy!

Kiedy znowu się spotkamy „Barke”

Tobie zaśpiewamy

przyniesiemy Ci kremówki,

które jadłeś od podstawówki.

A Ty pozwól Ojczy nam, do św. Piotra przystąpić bram,

Twoje oblicze ujrzeć znów, gdy na niebie będziesz tam!

Martyna B.

Z okazji setnej rocznicy urodzin, chciałabym w tym liście podziękować Ci za wszystko, co zrobiłeś dla świata. Cały świat bardzo jest wdzięczny za wszystko. Za nauki, które były bardzo ważne, dzięki którym ludzie odnajdywali wiarę w siebie i w Boga, i również dzięki którym ludzie nauczyli się, jak wybaczać bliźniemu. Ja też nauczyłam się wiele rzeczy dzięki Tobie. Tyle lat opiekowałeś się światem, aby trwał w miłości i pokoju z zasadami i wierzeniami katolickimi. Najlepszym przykładem miłości i wiary jesteś Ty – droga Świętobliwość. Twoje postępowanie jest wzorem do naśladowania, które pragnę spełniać i głosić to każdemu. **Amelia Ł.**

Ojczy Świąty,

dziękuję Ci za wszystko, co dla nas zrobiłeś, za tą ciężką pracę, którą dla nas uczyniłeś, za miłość, którą nam okazywałeś, za to, że wybaczałeś drugiemu człowiekowi – za wszystko. Dziękuję za szczerość, troskę dla całego świata, trud i wierność. Za to, że byłeś w Polsce i że tyle dla niej zrobiłeś. Byłeś pierwszym i najlepszym polskim papieżem. Byłeś i jesteś przykładem dla każdego człowieka. Powiedziałeś „Niech zstąpi duch twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi”, kiedy w państwie polskim panował ustrój komunistyczny.

Dzięki Twojej setnej rocznicy urodzin przypominamy sobie o Twojej miłości, cierpieniu dla nas, dobroci, wierności i wszystkich cechach, które posiada dobry człowiek. Dobry jak Ty... Chciałabym wraz z moją całą rodziną podziękować za wszystko, co zrobiłeś dla całego świata. Naprawdę bardzo dużo dla nas zrobiłeś i nie tylko dla nas. Dziękujemy! **Nikoła M.**

Drogi Ojciec Święty, który jesteś z naszym Ojcem w niebie,

pragnę z całego serca podziękować Ci za te lata ciężkiej i trudnej służby dla nas. Dziękuję Ci za miłość, którą nam codziennie dawałeś – całemu światu, każdemu człowiekowi, każdemu państwu i każdemu miastu. Byłeś jednym z niewielu, który wybaczył drugiemu człowiekowi. Mężczyźnie, który próbował Cię zabić. Odwiedziłeś go w więzieniu i rozmawiałeś z nim jak z bratem, któremu przebaczyłeś i który cieszył się Twoim zaufaniem. Nie mogłeś mu zwrócić wolności, ale po kilku latach wystąpiłeś z prośbą o ułaskawienie zamachowca. Nie wiem, czy ja bym potrafiła postąpić tak jak Ty, lecz zrozumiałam, że trzeba wybaczać innym.

Wierzę w to, że nikt na świecie nigdy nie zapomni Twojej miłości i dobroci. Oddałeś nam swoje życie, swoje cierpienie, by zawsze być obok nas. Nie opuszczałeś młodzieży – głosiłeś do nich słowo Boże i spotykałeś się z nimi. Swoją nauką przekazałeś, jak mam iść przez świat, jak postępować.

W setną rocznicę Twoich urodzin przypominamy sobie, jak dobrym byłeś człowiekiem, jak dużo zrobiłeś dla ludzi. 100 lat światła, czyli 100 lat już jesteś z nami i modlisz się za nas... z domu Ojca. Z całego serca wraz z moją siostrą, bratem i rodzicami, i całą rodziną pragnę Ci podziękować za wszystko co dla nas zrobiłeś i za Twoją modlitwę. **Julka D.**

Ukochany Ojciec Święty!

Piszę ten list do Ciebie, bo uważam, że Twoja modlitwa, dobroć i wielkie serce pomoże nam, zwykłym ludziom przetrwać ten trudny czas panowania wirusa COVID-19. Twoja nauka jest dla nas światłem i drogowskazem, które sprawia, że przezwyciężymy tak trudny okres, gdy życie ludzkie jest zagrożone. Inspiracją w czasie zagrożenia epidemiologicznego są dla nas Twoje odbyte pielgrzymki do krajów, które były w podobnej sytuacji. Twoje słowo tam głoszone oraz modlitwa pomogła im przeżyć czas śmierci. Nauka, którą głosiłeś, pozostanie źródłem wiedzy i będzie kształtowała następne pokolenia. I ja zamierzam korzystać z Twojej nauki i mądrych słów. Wierzę, że dzięki Tobie nasza Barka dopłyne szczęśliwie do brzegu. Proszę Cię, wielbny Ojciec Święty, o modlitwę za cały świat i wstawiennictwo, i uzdrawianie ludzi zarażonych. **Fabian M.**

Kochany Janie Pawle II

Dziękujemy Ci za Twoje nauki, przemówienia przed tysiącami osobami w różnych miejscach. Mówiłeś do nas prostymi i zwyczajnymi słowami, każdą osobę chciałeś przytulić

do siebie, z każdym porozmawiać. Potrafiłeś wybaczyć każdemu – nawet osobie, która Cię postrzeliła. Byłeś silny i przetrwałeś, a gdy przewożono Cię do szpitala, mówiłeś, że wybaczasz mu to, co Ci zrobił. Teraz jesteś patronem wielu szkół i szpitali.

Dziękujemy Ci za to, co dla nas zrobiłeś przez te wszystkie lata Twojego życia – że poświęcałeś nam czas, że przekazywałeś słowa, których ludzie lubili słuchać bez względu na to, że Ciebie już z nami nie ma, i tak dalej Cię kochamy. **Natalia K.**

Nasz Ojciec Święty, nasz Papież Kochany.

On przez samego boga i ludzi wybrany.

To nasz rodak, to nasz brat.

On ludziom i Bogu służył tyle lat.

Za zgodą Pana, który jest w niebie,

On się modlił za mnie i za Ciebie.

On wiedział, co się dzieje na całym świecie.

Jeździł, odwiedzał wszystkie narody,

Całował ziemię, która jest zdeptana

i krwią zalana.

Wiedział komu jest dobrze, a kto nie ma chleba,

A swoje prośby wznosił do nieba.

Anita T.

Kochany Papieżu!

W tym liście chcę opowiedzieć Ci, co dzieje się w Polsce. A więc... jest wszystko dobrze, ale w Chinach powstał ogromny i niebezpieczny wirus, który po jakimś czasie doszedł do Polski. Właśnie dlatego nie chodzimy do szkoły i nie możemy spotykać się z innymi osobami. Wiem, że jesteś w niebie z Jezusem i z innymi świętymi. Czy mógłbyś się pomodlić, żeby było tak jak kiedyś?

P.S. Ja z moją rodziną też się o to pomodlimy.

Nicole B.

Piszę do Ciebie po raz pierwszy w życiu, nie tylko jako Polka – do wielkiego Polaka, ale jako uczeń do wielkiego nauczyciela.

Ojciec, uczyłeś nas, jak można się cieszyć z małych rzeczy, czerpać siłę z bezpośredniego kontaktu z Bogiem podczas niedzielnej Mszy Świętej. Podziwiam Cię, Ojciec Święty, za Twoją dobroć, pokorę i wyrozumiałość.

Ty, Ojciec, zachęcałeś nas do odmawiania dziesiątki różańca, czyli do rozmowy z Panem Jezusem poprzez serce jego matki Maryi.

Odchodząc z naszego świata, byłeś spokojny, pomimo wielkiego cierpienia, które zadał Ci drugi człowiek. A ja dopiero teraz, gdy pisałam ten list, doceniłam wartość słów księdza Jana Twardowskiego „Spieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą”.

Narodziłeś się w moim sercu i z niego już zawsze będziesz mną kierował. **Oliwia S.**

Jan Paweł II, czyli Karol Wojtyła, był pierwszym polskim Papieżem. Urodził się 18 maja 1920 roku w Wadowicach, a zmarł 2 kwietnia 2005 w Watykanie. Był osobą godną do naśladowania.

Odbył bardzo dużo podróży – był też w Zamościu. Przyjeżdżał tam, gdzie go ludzie potrzebowali, cały czas przekazywał wiarę, przypominał, że siła kościelna płynie z Ewangelii. Zamach na jego życie nie zmienił go – Papież dalej służył Kościołowi.

Było to człowiek, który umiał rozmawiać z młodzieżą – często się z nią spotykał w kościołach, gdzie nadal często jest śpiewana „Barka” – ta pieśń religijna była ulubioną pieśnią Papieża. On sam śpiewał ją w Gnieźnie, podczas pierwszej pielgrzymki do Polski 1979.

Jan Paweł II jest nam bardzo bliski w naszym życiu i w naszych osobistych sprawach. To był Papież nadziei, każdy w Polsce i na świecie go zna. Nie stawał się obojętny wobec osób chorych i cierpiących, zawsze ich błogosławił i modlił się za nich.

Dziękujemy Panu Bogu za naszego świętego Papieża Polaka. **Mateusz O.**

„Nauczyciel”

Drogi Ojciec, ja Twe dziecię

Dziękuję Ci najpiękniej w świecie.

Za to, że wciąż przy mnie byłeś,

I mi Boga przedstawiłeś.

Nauczyłeś mnie miłości,

Pokory, wiary i cierpliwości.

Ty powiedziałeś, że w każdej niedoli

Nie jestem sama, bo Pan przy mnie stoi,

Że On jest obok, w zdrowiu i w chorobie,

W każdej sekundzie, minucie czy dobie.

Dziękuję bardzo za wytyczne i wskazówki,

Które wkładałeś do mej młodej główki.

By mi pomogły przez życie kroczyć

I swoich bliźnich dobrocią otoczyć.

Tak jak Ty nas Ojciec pod swe skrzydła brałeś,

Bo nas od smutku i złego zawsze chronić

chciałeś.

Tak i ja Twe rady dziś wprowadzam w życie

I proszę, by każdemu trafił się taki nauczyciel.

Dzięki Twoim lekcjom, czuję się gotową,

By kroczyć dumnie z podniesioną głową.

By przekazywać o Bogu słowo,

I chwalić Ciebie nie tylko mówą.

Nikoła B.

Niestety, gdy ja się urodziłem, Ciebie już nie było na tym świecie. Wszyscy chcielibyśmy, żebyś był tu z nami, ale czasu nie cofniemy, trzeba jakoś żyć. Ale wiem, że gdybyś był, to Twoja wiara umocniłaby nas. Dlatego będę modlił się do Ciebie i wierzył, że wszystko dobrze się skończy. Chciałbym Ci jeszcze powiedzieć, że Twoja

rodzina na pewno była z Ciebie dumna za to, że tak wierzyłeś w Boga i za to, że byłeś tak blisko niego, a nie każdy tak potrafi.

Chciałbym Ci podziękować za to, że przez lata byłeś z nami i za to, że umacniałeś ten kraj, i chociaż czasami upadałeś, zawsze potrafiłeś stanąć na nogi. Nawet, gdy ktoś Cię skrzywdził, Ty zawsze mu wybaczyłeś. Byłeś najlepszym Papieżem na świecie i smutno mi, że Cię nie ma. Szczególnie teraz, gdy panuje epidemia, która ogarnęła cały świat.

Wiem, że jesteś autorytetem dla wielu ludzi. Chcieliby być tacy, jak Ty, ale nie każdemu to się udaje. Wiem, że to nie przypadek, że byłeś papieżem, a potem stałeś się świętym. Dlatego dziękuję Ci za wszystko.

Ze szczerymi wyrazami wdzięczności,

Michał O.

Ojczy Świąty

Z całego serca chciałabym podziękować Ci za wszystko, co dla nas zrobiłeś i powiedzieć, że jesteś idealnym przykładem do naśladowania – nie tylko dla młodzieży.

Robiłeś wszystko, co mogłeś dla drugiego człowieka. To Ty, Janie Pawle II, odwiedziłeś 120 krajów, często kosztem swojego własnego zdrowia. Spotykałeś się z ludźmi podczas pielgrzymek, przynosiłeś modlitwę i dodawałeś otuchy. Widać było, że sam cierpiełeś. Nie ukrywałeś tego. Jakbyś chciał pokazać, że cierpienie jest wpisane w ludzki los. Podróżowałeś po świecie, by po prostu podzielić się wiarą z tymi najstarszymi: uchodźcami, głodującymi czy chorymi na najgorsze choroby. Przykładem tego, że każdemu potrafiłeś wybaczać, było spotkanie z Twoim niedoszłym zabójcą. Nawet mu potrafiłeś odpuścić jego winy. Pragniemy stosować się do twoich słów i miłować nieprzyjaciół.

Pragnę podziękować Ci za wspaniałą naukę. Na zawsze Ty i Twoje czyny pozostaną w naszych sercach. **Milena S.**

To ty pokazałeś nam, jak kochać

To ty pokazałeś nam, jak miłować

To ty uczyłeś nas wybaczać

Dzięki Tobie nauczyliśmy się żyć miłością z miłością i dla miłości

Dzięki Tobie wiemy, jaką drogę w życiu wybrać

Wiemy jakie wartości wyznawać i w co wierzyć

Już 100 lat cię z nami nie ma, a my nadal o Tobie pamiętamy

I pamiętać będziemy!

Milena S.

Jan Paweł II – Papież wszechczasów to wielka duma wszystkich Polaków urodzony w polskim mieście Wadowice kochały cię wszystkie dzieci i ich rodzice koledzy, którzy z tobą w piłkę grali Lolkiem cię nazywali.

Lubił wędrować po polskich Tatrach kremówki to były jego ulubione ciasta uczony w życiu był od mamy miłości i wrażliwości od taty dyscypliny i sumienności miał zostać aktorem lecz Bóg wobec niego miał inne plany i poczuł że na księdza jest powołany Karol Wojtyła przez kościół wybrany stał się papieżem doskonałym za to go wszyscy bardzo kochamy zawsze o nim pamiętamy.

Karolina G.

Kochany Ojczy Świąty!

Nasza szkoła nosi Twoje imię, więc jesteś naszym patronem i na pewno pomagasz nam w nauce i innych trudności. Twoje wartości są dla innych bardzo ważne – na przykład przebaczenie. Wtedy, kiedy to Mehmet Ali Ağca strzelił do Ciebie, jednak ty mu wybaczyłeś. Ja bym tak nie potrafił. Mimo upływu lat i tak kochałeś spotykać się z ludźmi i jeździć na nartach oraz wspinać po górach. **Adaś K.**

Ukochany patronie, chciałam Ci podziękować za to, co zrobiłeś dla całego świata. Byłeś wielkim Polakiem, byłeś bardzo wiernym chrześcijaninem i wprowadziłeś mnóstwo ludzi na drogę Boga – na wiarę chrześcijańską. Chciałeś pokazać naszą wiarę wszystkim, odwiedziłeś prawie wszystkie kraje świata.

Po tym, jak straciłeś rodzinę, poświęciłeś całe życie Bogu i ludziom. Byłeś wierny krajowi, nawet podczas trudnych czasów II wojny światowej. Nauczyłeś, by wybaczać bliźniemu, nawet jeśli mocno cię zranił. Wybaczyłeś nawet Alemu Akce, który cię postrzelił. Ludzie Cię uwielbiali i pamiętali o Tobie. Kiedy zostałeś postrzelony, miliony ludzi modliły się, by operacja się powiodła. A Ty kulę, która utknęła w Tobie, oddałeś w koronę Matki Boskiej. Byłeś naprawdę wielkim człowiekiem.

Ewelina B.

Człowiek bardzo znany i kochany

nawet, gdy ciemno zapada,

on przychodzi i światło zapala.

Jego miłosierdzie w naszych sercach

wszędzie miłość pokazuje wielką błogostawia nas swoją ręką.

Gdy powieki me opadną

jego myśli będą stały za mną.

Wciąż pamiętam czas spędzony z Tobą.

Uczyłeś nas, jak dzielić szczęście,

każdy na ścianie ma Twoje zdjęcie.

Dzięki Twojej pomocy mam o wiele więcej mocy,

a gdy w połowie drogi się zgubię

Ty zawsze pomożesz mi w tym trudzie.

Dzięki Tobie na świecie zło minie, no i serce ciągle dla Ciebie bije.

Marta S.

Kiedy Jan Paweł II został papieżem, mnie nie było jeszcze na świecie. Cieszę się bardzo, że żyję w czasach, kiedy papieżem był nasz rodak. Nie widziałam, kiedy go wybrano, ale widziałam, kiedy umarł – a było to dnia 2 kwietnia 2005 roku. Zostawił w naszych sercach smutek, lecz przekazał nam, że najważniejsze w życiu jest miłość i wiara w Boga. **Marta S.**

Chcę Ci opowiedzieć o tym, że co chwilę dowiaduję się o Tobie nowych wiadomości. Wiem, że nauczałeś młodzież, żeby kochali Boga i bliźnich, że Bóg daje siłę, wiarę i nadzieję do życia. Twoja wiara przemawia do słabych, aby zmienili swoje postępowanie wobec bliźnich. Twój upór i determinacja pomagają nam w umocnieniu naszej wiary.

Wiara, którą przekazujesz, jest dla mnie wzorem do naśladowania oraz do zmiany mojego postępowania wobec bliźnich i Boga. **Zuzanna B.**

Chcę dzisiaj opowiedzieć Ci o Twojej nauce, czego mnie nauczyła. Twoja nauka pokazała mi, że trzeba się modlić oraz być pomocnym dla drugiego człowieka. Bardzo pomogłeś mi dzielić dobro i zło. Pokazałeś, że nie można komuś dokuczać albo go bić, a każdy powinien się wspierać. Np. w chwili, gdy ktoś dostanie jedynekę, nie można się naśmiewać, tylko pomóc mu poprawić na lepszą ocenę. Nie można się poddawać, lecz zawsze trzeba dążyć do celu.

Uczyłeś, że nie warto być niegrzecznym i niedobrym, i że każdy powinien być przyjacielem dla drugiego człowieka. Nauczałeś również dobrze się uczyć, bo przyda nam się to w przyszłości. Dziękuję za to, że bardzo chciałeś uczyć wszystkich ludzi, że warto sobie pomagać, a nie poniżać i uważać, że ktoś jest lepszy, a ktoś gorszy, że trzeba się wspierać i pocieszać w trudnych sprawach. Bardzo Ci dziękuję za to, że nauczyłeś nas wszystkich przyjaźni.

Emilia W.

SZKOŁA PODSTAWOWA im. PAPIEŻA JANA PAWEŁA II

w PŁOSKIEM
2017

NAUKA I WIEDZA OJCZYŹNIE

2017

Hymn szkoły „Nasz Święty Patronie Janie Pawle II”

Refren.

*Nasz Święty Patronie Janie Pawle Drugi
Spójrz z nieba i strumień łaski na nas zlej.
By przyjaźń i zgoda, wiara i uczciwość
Były na co dzień wzorem w szkole tej.*

*Tak zawsze blisko byłeś młodzieży,
A małe dzieci na ręce Swe brałeś,
Tuliłeś do Siebie, robiłeś znak krzyża,
Bo tak bardzo wszystkich ukochałeś.*

Refren

*Pomóż nam wytrwać w tym, co jest dobre
I naśladować Twoje wartości.
Niech serca nasze radością promieniują,
A miłość, prawda zawsze w sercach gości.*